

ŚWIĘTOŚĆ

DAR MIŁOSIERNEGO BOGA

Czuwanie przed Niedzielą Miłosierdzia
i przed kanonizacją bł. Jana XXIII i bł. Jana Pawła II
w bazylice Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach
26-27 kwietnia 2014

WSTĘP

Tegoroczne nocne czuwanie przed Niedzielą Miłosierdzia łączy w sobie dwa pełne treści tematy. Pierwszym jest tajemnica miłosierdzia, a drugim kanonizacja dwóch wielkich Papieży. Poprzez to połączenie możemy jeszcze wyraźniej dostrzec prawdę, że świętość jest wielkim darem miłosierdzia, a święci objawiają nam tajemnicę miłosierdzia i wprowadzają nas w coraz głębsze jej przeżywanie.

Całość tegorocznego czuwania została więc nazwana słowami: „Świętość – dar miłosiernego Boga”. Świętość jest rzeczywiście najpierw niczym nie zasłużonym darem Boga ofiarowanym człowiekowi. W swej istocie jest udziałem w świętości Boga. Otrzymaliśmy ten dar wraz z sakramentem chrztu. Bóg uwolnił nas od grzechu pierworodnego i obdarzył łaską uczestnictwa w swoim Boskim życiu, czyli w swojej świętości, miłości, komunii i wszystkich skarbach, które stanowią tajemnicę życia Bożego.

Od chwili chrztu świętego wzrastamy w świętości. Jest to zazwyczaj dość dramatyczny wzrost, gdyż to, co Boże, jest nieustannie zagrożone przez to, co przeciwne Bogu, życie z Bogiem zostaje często zamienione na życie bez Boga, a zjednoczenie z Ojcem jest osłabione przez wszelkiego rodzaju ludzkie słabości. Dzięki łasce Bożej nie ustajemy jednak na tej drodze. Po oddaleniu się od Boga, wracamy do bliskości z Nim, po upadku powstajemy, po wejściu w ciemność powracamy do światłości.

Przeżywając kanonizację bł. Jana Pawła II i bł. Jana XXIII chcemy na nowo wyrazić Bogu wdzięczność za dar powołania do świętości, za przykłady świętych, którzy to powołanie zrealizowali w sposób

najpiękniejszy, za umocnienie na drodze wytrwałego dążenia do tej „wysokiej miary zwyczajnego życia chrześcijańskiego”. Dziękujemy również Bogu za to, że przez Jana Pawła II w szczególny sposób wprowadza nas w tajemnicę swego miłosierdzia. Z Jego Opatrzności Jan Paweł II odszedł z tego świata w wigilię Niedzieli Miłosierdzia. Jego beatyfikacja dokonała się w Niedzielę Miłosierdzia, 1 maja 2011 roku. Jego kanonizacja również dokonuje się w tym niezwykłym dniu. Chcemy więc wraz z Janem Pawłem II i św. Faustyną wchodzić w to niezgłębione misterium, w którym „świat znajdzie pokój, a człowiek szczęście”.

Istotne cechy naszej drogi do świętości odczytujemy również w obrazu Jezusa Miłosiernego. Chrystus idzie do nas i przynosi nam podwójny dar. Jest to dar oczyszczenia z brudu, przebaczenia grzechu, obmycia z winy, wyrwania z niewoli – o czym przypomina jasny promień, wychodzący z Serca Jezusa. Jest to również dar udziału w życiu Boga, zjednoczenia z Chrystusem, komunii w Duchu Świętym – co wyraża czerwony promień przypominający o Eucharystii.

W kolejnych etapach czuwania będziemy się coraz bardziej zanurzać w tym bezmiarze Bożego miłosierdzia. Łagiewnicka bazylika, poprzez symbolikę witraży, wyrażających głębię oceanu, w szczególny sposób pomaga nam przeżyć to misterium. Rozważaliśmy tę prawdę w czasie czuwania w ubiegłym roku. Tegoroczne czuwanie będzie naznaczone tajemnicą świętości, będzie wędrówaniem we wspólnocie świętych, modlitwą za wstawiennictwem naszych niebieskich przyjaciół.

I NIESZPORY NIEDZIELI ZMARTWYCHWSTANIA

Śpiew nieszporów będzie poprzedzony uczczeniem Chrystusa, który jako zwycięzca śmierci, piekła i szatana, przychodzi do swego Kościoła. Wyróżnionym znakiem Jego obecności pośród nas jest Pascha. Zostaną więc odśpiewane wybrane fragmenty wielkanocnego orędzia Kościoła, które słyszeliśmy w Wigilię Paschalną, a wszyscy, witając Chrystusa, będą powtarzać śpiew: „Radosna Światłości”.

Procesja wejścia ze śpiewem ku czci Chrystusa Światłości

W bazylice światła zostają pogaszone. Nieco światła pozostaje tylko w prezbiterium. Wyraźnie powinno być widać pałacy się pascha. Gdy procesja wyrusza z zakrystii, schola zaczyna śpiew. Po dojściu do ołtarza, celebrans otrzymuje świecę zapaloną od pascha. Od tej świecy zapalają swoje świece inni posługujący w prezbiterium, a także wyznaczone osoby. Po kolejnym śpiewach zapalają się stopniowo światła w bazylice.

Schola: Radosna Światłości, - Prawdziwa, Jedyna Mądrości, - Jezu Chryste, Panie nasz!

Wszyscy: Radosna Światłości, - Prawdziwa, Jedyna Mądrości, - Jezu Chryste, Panie nasz!

Kapłan: „Weselcie się już zastępy aniołów w niebie: weselcie się słudzy Boga. Niechaj zabrzmia dzwony głoszące zbawienie, gdy Król tak wielki odnosi zwycięstwo”.

Wszyscy: Radosna Światłości (2x)

Kapłan: „Zdobny blaskiem takiej światłości, raduj się Kościele święty, Matko nasza! Ta zaś świątynia niechaj zabrzmie potężnym śpiewem całego ludu”.

Wszyscy: Radosna Światłości (2x)

Kapłan: „A zatem proszę was, bracia najmilszy, którzy stoicie tutaj podziwiając jasność tego świętego płomienia, byście razem ze mną wzywali miłosierdzia wszechmogącego Boga”.

Wszyscy: Radosna Światłości (2x)

Kapłan: „W tę noc pełną łaski, przyjmij, Ojczy święty, wieczorną ofiarę uwielbienia, którą Ci składa Kościół święty, uroczyście ofiarowując przez ręce swoich sług tę świecę, owoc pracy pszczelego roju”.

Wszyscy: Radosna Światłości (2x)

Kapłan: „Prosimy Cię, przeto, Panie, niech ta świeca, poświęcona na chwałę Twojego imienia nieustannie płonie. Przyjęta przez Ciebie, jako woń przyjemna, niechaj się złączy ze światłami nieba. Niech ta świeca płonie, gdy wszędzie słońce nie znające zachodu: Jezus Chrystus, Twój Syn Zmartwychwstały”.

Wszyscy: Radosna Światłości (2x)

W czasie ostatniego śpiewu celebrans oddaje świecę, a osoby, które trzymały swoje świece, kładą je przed paschałem.

K. † Boże, wejrzyj ku wspomózeniu memu.
W. Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu.
Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze,
i na wieki wieków. Amen. Alleluja.

Nieszpory

Hymn (Na melodię „Wesoły nam dziś dzień nastał”)

1 Na świętej uczcie Baranka,
Odziani w szaty zbawienia,
Przebywszy Morze Czerwone,
Ku czci Chrystusa śpiewajmy.

2 Bo Jego Ciało nas karmi,
Na krzyżu za nas wydane,
A Jego Krwią napojeni,
Żyjemy odtąd dla Boga.

3 Gdy Noc paschalna nadeszła,
Mściciela miecz nas ominął,
I wtedy Pan nas wyzwolił
Spod władzy księcia ciemności.

4 Już Chrystus Paschą jest naszą
I szczerą prawdę zacznym,
Niewinnym Bożym Barankiem,

Co siebie złożył w ofierze.

5 O jakże cenna ofiara,
Przez którą piekło jest starte,
A lud wychodzi z niewoli,
By pełnię życia odzyskać.

6 Już Chrystus grób swój porzucił,
Zwycięski wraca z Otchłani,
A gdy uwięził szatana,
Otworzył niebo dla wszystkich.

7 O stań się, Jezu, dla duszy
Radością Paschy wieczystej
I nas, wskrzeszonych Twą mocą,
Do swego przyłącz orszaku.

8 Niech Ciebie, Panie promienny,
Powstały z martwych po męce,
I Twego Ojca, i Ducha
Wysławia rzesza zbawionych. Amen.

1 ant. Maria Magdalena i druga Maria przyszły do grobu, by namaścić pogrzebane ciało, lecz nie znalazły Pana. Alleluja.

Psalm 110, 1-5. 7

Rzekł Pan do Pana mego: *

"Siądź po mojej prawicy,
Aż uczynię Twych wrogów *
podnóżkiem stóp Twoich".

Pan rozciągnie moc Twego berła ze Syjonu; *
panuj wśród swych nieprzyjaciół!

Przy Tobie panowanie w dniu Twego triumfu: †
W blasku świętości *
z łona jutrzeńki zrodziłem Cię jak rosę.

Pan przysiągł i tego nie odwoła: *

"Tyś jest kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka".

Pan jest po Twojej prawicy, *
zetrze królów w dzień swego gniewu.

On po drodze pić będzie z potoku, *
dlatego głowę podniesie.

Chwała Ojcu i Synowi, *

i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Maria Magdalena i druga Maria przyszły do grobu, by namaścić
pogrzebane ciało, lecz nie znalazły Pana. Alleluja.

2 ant. Zbliźcie się i zobaczcie miejsce, * gdzie Pan był pogrzebany.
Alleluja.

Psalm 114

Gdy Izrael wychodził z Egiptu, *
dom Jakuba od ludu obcego,
Przybytkiem jego stał się Juda, *
Izrael jego królestwem.
Morze to ujrzało i uciekło, *
Jordan swój bieg odwrócił,
Góry skakały jak barany, *
pagórki niby jagnięta.
Cóż ci jest, morze, że uciekasz? *
Czemu bieg swój odwracasz, Jordanie?
Góry, czemu skaczeć jak barany *
i niby jagnięta, pagórki?
Drżj, ziemio, przed obliczem Pana, *
przed obliczem Boga Jakuba,
Który zmienia opokę w jezioro, *
a skałę w źródło wody.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Zbliźcie się i zobaczcie miejsce, / gdzie Pan był pogrzebany.
Alleluja.

3 ant. Jezus powiedział niewiastom: * Nie bójcie się, / idźcie i
oznajmijcie moim braciom: / niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą.
Alleluja.

Pieśń (Ap 19, 1c-2a. 5b. 7)

Alleluja.

Zbawienie, chwała i moc należą do Boga naszego, * (W. Alleluja)
bo Jego wyroki są prawdziwe i sprawiedliwe.

W. Alleluja (alleluja).

Alleluja.

Chwalcie Boga naszego, wszyscy Jego słudzy, * (W. Alleluja)
którzy się Go boicie, wielcy i mali.

W. Alleluja (alleluja).

Alleluja.

Bo zakrólował Pan Bóg nasz, Wszechmogący, * (W. Alleluja)
weselmy się i radujmy, i oddajmy Mu chwałę.

W. Alleluja (alleluja).

Alleluja.

Bo nadeszły gody Baranka, * (W. Alleluja)
a Jego Małżonka się przystroiła.

W. Alleluja (alleluja).

Alleluja.

Chwała Ojcu i Synowi, * (W. Alleluja)
i Duchowi Świętemu.

W. Alleluja (alleluja).

Alleluja.

Jak była na początku, teraz i zawsze, * (W. Alleluja)
i na wieki wieków. Amen.

W. Alleluja (alleluja).

Ant. Jezus powiedział niewiastom: / Nie bójcie się, / idźcie i oznajmijcie
moim braciom: / niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą. Alleluja.

Czytanie

1 P 2,9-10

Wy jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem Bogu na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali dzieła potęgi Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła; wy, którzyście byli nie-ludem, teraz zaś jesteście ludem Bożym,

którzyście nie dostąpili miłosierdzia, teraz zaś jako ci, którzy miłosierdzia doznali.

Responsorium krótkie

K. Oto dzień, który Pan uczynił. / Alleluja, alleluja.

W. Oto dzień, który Pan uczynił. / Alleluja, alleluja.

K. Radujmy się w nim i weselmy.

W. Alleluja, alleluja.

K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

W. Oto dzień, który Pan uczynił. / Alleluja, alleluja.

Pieśń Maryi

Ant. Po ośmiu dniach, * mimo drzwi zamkniętych, / Jezus stanął wśród uczniów / i rzekł do nich: Pokój wam. Alleluja.

Wielbi dusza moja Pana *

i raduje się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim.

Bo wejrzał na uniżenie swojej Służebnicy. *

Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia.

Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, *

a Jego imię jest święte.

Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie *

nad tymi, którzy się Go boją.

Okazał moc swego ramienia, *

rozproszył pyszniących się zamysłami serc swoich.

Strącił władców z tronu, *

a wywyższył pokornych.

Głodnych nasycił dobrami, *

a bogatych z niczym odprawił.

Ujął się za swoim sługą, Izraelem, *

pomny na swe miłosierdzie,

Jak obiecał naszym ojcom, *

Abrahamowi i jego potomstwu na wieki.

Chwała Ojcu i Synowi, *

i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *

i na wieki wieków. Amen.

Ant. Po ośmiu dniach, * mimo drzwi zamkniętych, / Jezus stanął wśród uczniów / i rzekł do nich: Pokój wam. Alleluja.

Prośby

Chrystus powstając z martwych, zniweczył śmierć i przywrócił nam życie. Gorliwie wołajmy do Niego:

Wysłuchaj nas, Chryste, żyjący na wieki.

Ty jesteś kamieniem, który odrzucony przez budujących, stał się głowicą węgła, spraw, abyśmy byli żywymi kamieniami w budowlu Kościoła.

Ty jesteś wiernym i prawdomównym świadkiem, pierworodnym spośród umarłych, wspomagaj swój Kościół, aby dawał o Tobie nieustanne świadectwo.

Ty jesteś jedynym Oblubieńcem Kościoła, który narodził się z Twego boku przebitego na krzyżu, uczynj nas świadkami Twojej miłości.

Ty jesteś Pierwszy i Ostatni, byłeś umarły, ale żyjesz, zachowaj ochrzczonych w wierności aż do śmierci, aby zasłużyli na obiecaną nagrodę.

Ty jesteś światłością i pochodnią świętego Miasta Bożego; oświeć naszych zmarłych, aby z Tobą królowali na wieki.

Ojciec nasz.

Modlitwa

Boże zawsze miłosierny, Ty przez doroczną uroczystość wielkanocną umacniasz wiarę Twojego ludu, † pomnóż łaskę, której udzieliłeś, abyśmy wszyscy głębiej pojęli, jak wielki jest chrzest, przez który zostaliśmy oczyszczeni, * jak potężny jest Duch, przez którego zostaliśmy odrodzeni, i jak cenna jest Krew, przez którą zostaliśmy odkupieni. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Błogosławieństwo.

Śpiew: Wesel się, Królowo miła.

Wesel się, Królowo miła, bo Ten, któregoś zrodziła - Zmartwychwstał Pan nad panami, módl się do Niego za nami. - Alleluja, alleluja!

Ciesz się i wesel się w niebie, - Proś Go za nami w potrzebie, - Byśmy się też tam dostali, - I na wiek wieków śpiewali: Alleluja, alleluja!

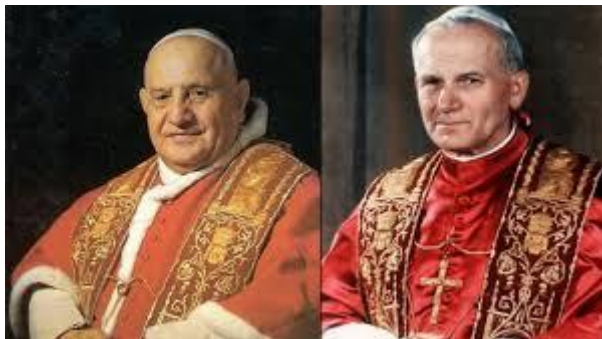
CELEBRACJA: „COMMUNIO SANCTORUM”

Godz. 22.00

Wprowadzenie

P: Druga część naszego czuwania ma charakter celebracji. Jej temat określają słowa „Communio Sanctorum”, czyli „Wspólnota Świętych”. Wprowadzeniu w ten temat będzie towarzyszyć słowo, obraz, a także muzyka.

Ukazują się zdjęcia dwóch papieży, którzy będą kanonizowani.

L1: W Niedzielę Miłosierdzia wraz z całym Kościołem będziemy przeżywać kanonizację dwóch papieży. Choć zwracamy naszą uwagę głównie na nich, to jednak dostrzegamy również ważną prawdę, że żyją oni w wielkiej wspólnotcie świętych i w pewnym sensie wprowadzają nas w tę wspólnotę. Oni przeżyli swoje ziemskie życie i swoją drogę do świętości współpracując z mieszkańcami nieba. Tę prawdę chcemy szczególnie wyróżnić i głębiej przeżyć w dzisiejszej celebracji.

Ukazuje się zdjęcie jednej strony kaplicy „Communio Sanctorum”.

L2: Nawiązujemy w naszej modlitwie do mozaik znajdujących się w kaplicy „Communio Sanctorum” w dolnej części bazyliki Miłosierdzia Bożego. Autor tych mozaik ukazał świętych w wielkim pochodzie skierowanym ku Jezusowi Miłosiernemu. Wszyscy idą w jednym kierunku – w stronę Jezusa. Są zapatrzeni w jeden punkt – oblicze miłosiernego Pana. Są spragnieni jednego daru – zjednoczenia z Jezusem.

Ukazuje się zdjęcie drugiej strony kaplicy „Communio Sanctorum”.

L1: Dzisiejsza celebracja będzie również mówiła o drodze. Przypomni naszą codzienną wędrówkę, we wspólnocie Świętych, zmierzająca do świętości, do pełnego zjednoczenia z Bogiem, do zanurzenia w bezmiarze Jego miłości. Jest to wędrowanie w stronę światła, które coraz bardziej nas przenika, zachwyca, porywa, odnawia i jednoczy z naszym umiłowanym Panem i Zbawicielem, Jezusem Chrystusem.

Ukazuje się zdjęcie całej kaplicy „Communio Sanctorum”.

L2: Autor mozaik z kaplicy „Communio Sanctorum” połączył wszystkich wędrujących do Jezusa złotą nicią błogosławieństw. One są bowiem jedną z cech charakterystycznych uczniów Chrystusa, przede wszystkim zaś świętych. Droga błogosławieństw była ich drogą. My również w drodze do świętości wybieramy tę drogę. Powstańmy.

Kapłan: Pan z wami.

I z duchem twoim.

Słowa Ewangelii według świętego. Mateusza (Mt 5,1-12).

Chwała Tobie Panie.

„Jezus, widząc tłumy, wyszedł na górę. A gdy usiadł, przystąpili do Niego Jego uczniowie. Wtedy otworzył swoje usta i nauczał ich tymi słowami:

Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni. Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiadą ziemię. Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni. Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią. Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą. Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi. Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

Błogosławieni jesteście, gdy ludzie wam urągają i prześladowają was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was. Cieszcie się i radujcie, albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie. Tak bowiem prześladowali proroków, którzy byli przed wami”.

Oto słowo Pańskie.

L1: (Usiądźmy). Wszyscy święci są ludźmi błogosławieństw i każde z nich wprowadzali w czyn. Jednak niektóre błogosławieństwa jaśniej szczególnie blaskiem w życiu poszczególnych świętych. Tę prawdę ukazał autor mozaik. Medytujmy te obrazy słuchając muzyki.

Wszyscy słuchają muzyki (skrzypce) oraz oglądają mozaiki ukazujące kolejne grupy świętych. Można trochę światła wygasić, aby wyraźniej było widać zdjęcia.

P: Patrzymy na ubogich, którzy już w pełni posiadli królestwo Boże, na płaczących, którzy teraz doznają najwyższej radości, na cichych, którzy są teraz chwaleni na całej ziemi, na spragnionych sprawiedliwości, którzy na wieczność są nasyceni, na miłosiernych, którzy w pełni doświadczają miłosierdzia, na ludzi czystego serca, którzy wpatrują się już bezpośrednio w oblicze Ojca, na wprowadzających pokój, którzy czerpią ze wszystkich darów dziecięstwa Bożego, na cierpiących prześladowanie, którzy teraz zamieszkują w królestwie Boga. Taka wspólnota jest dziełem Ducha Świętego, którego przynosi zmartwychwstały Chrystus. Duch Święty jest jednością Ojca i Syna w wewnętrznym życiu Trójcy. On sprawia jedność człowieka z Bogiem i ludzi między sobą. Wzywajmy Ducha Świętego. Prośmy Go z wiarą, aby nas nappełnił i zjednoczył, aby ukazał nam piękno wspólnoty i udzielił łaski radości z tego, że jesteśmy w tym elitarnym gronie dzieci Bożych, uczniów Jezusa i członków Kościoła.

Śpiew: *O Stworzycielu, Duchu, przyjdź!*

*O Stworzycielu, Duchu, przyjdź, - Nawiedz dusz wiernych Tobie krąg.
Niebieską łaskę zesać racz, sercom, co dziełem są Twych rąk.*

*Pocieszycielem jesteś zwan, i najwyższego Boga dar. - Tyś
namaszczeniem naszych dusz, zdroj żywy, miłość, ognia żar.*

*Ty darzysz łaską siedemkroć, bo moc z prawicy Ojca masz. - Przez Boga
obiecany nam, mową wzbogacasz język nasz.*

Światłem rozjaśnij naszą myśl, w serca nam miłość świętą wlej. - I wątłą słabość naszych ciał pokrzep stałością mocy Twojej.

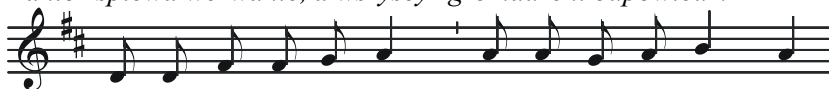
Nieprzyjaciela odpędź w dal, i Twym pokojem obdarz wraz. - Niech w drodze za przewodem Twym miniemy zło, co kusi nas.

Daj nam przez Ciebie Ojca znać, daj, by i Syn poznany był. - I Ciebie, jedno tchnienie Dwóch, niech wyznajemy z wszystkich sił.

P: Prowadzeni przez Ducha Świętego, wsparci wstawiennictwem naszych niebieskich Przyjaciół, wychwalajmy Pana, który przez swoje zmartwychwstanie przynosi nam wszystkie owoce odkupienia. Przynosi nam spełnienie obietnic, które zawarł w błogosławieństwach. On sam, jako pierwszy szedł drogą błogosławieństw i w Nim najpierw zostały one zrealizowane. Stały się one udziałem zbawionych, ale realizują się także w naszym życiu, gdy przyjmujemy zmartwychwstałego Pana. Dlatego głównym przeżyciem drogi światła, którą teraz będziemy przeżywać, będzie paschalny śpiew uwielbienia. Radując się obecnością Chrystusa zmartwychwstałego i przyjmując Jego dary, śpiewamy z głębi serca pieśń uwielbienia, pieśń błogosławionych, pieśń powołanych do świętości.

Spotkanie 1 - Przy pustym grobie

Kantor śpiewa wezwanie, a wszyscy zgromadzeni odpowiedź:

K: To - bie chwa - ła i cześć, Je - zu Zmar-tych-wsta - ły!

w: Ze - ślij na nas swo - je - go Du - cha.

L1: Z Ewangelii według św. Jana: „Wszedł Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli oni obydwoj razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu [...]. Wtedy wszedł do wnętrza [...]. Ujrzał i uwierzył?” (J 20,3-9).

L2: To nie był spacer ani zwykłe przejście. To był bieg. Nie mogło być inaczej. Chodziło przecież o sprawy najwyższej wagi. Do Apostołów dotarła wiadomość, że grób jest pusty. Nie ma ciała ich Mistrza. Gdy dotarli do celu i zobaczyli płótna, wtedy dokonało się w ich sercach to, co najważniejsze: Uwierzyli, że zmartwychwstał. Uwierzyli, że zwyciężył.

Uwierzyli, że spełniło się wszystko, co On zapowiedział. Niech ich wiara udzieli się i nam. Pozostańmy w chwili ciszy.

Chwila ciszy.

L3: Wiara otwiera przed nami, Panie, Twoje królestwo, Twój świat. Powiedzieliście, że ubodzy w duchu są błogosławieni, gdyż już teraz, na ziemi, do nich należy królestwo niebieskie. Otrzymali je, gdyż uwierzyli w Ciebie. Są uczestnikami Twego Boskiego życia. Prawda ta jaśniej szczególnie blaskiem teraz, w czasie świętowania Twego zwycięstwa, a my radosnym śpiewem „Alleluja” wyrażamy wiarę w to, że już teraz jesteśmy z Tobą i mamy udział w Twoim królestwie.

Śpiew: *Alleluja, alleluja, alleluja.*

*1. Niech zabrzmie Panu chwała w niebiosach
Na wysokościach cześć niech oddadzą.*

*Wielbijcie Pana duchy niebieskie,
Wielbijcie Pana Jego zastępy.*

*2. Słońce księżycu, wielbijcie Pana,
Gwiazdy świecące, wielbijcie Pana,
Niebios a niebios, wielbijcie Pana,
Wody podniebne wielbijcie Pana.*

*3. Niech wszyscy wielbią imię Pana,
Bo Jego słowo stwarza wciąż wszystko,
Bo tylko Jego Imię jest wzniosłe,
Niechaj na wieki brzmi Jego chwała.*

*4. On daje siłę swemu ludowi,
Z prochu podnosi swoich przyjaciół,
Jest Bogiem bliskim dla Izraela,
Swoich wybranych on sam umacnia.*

*5. Niech zabrzmie chwała Ojcu co stwarza,
Jego Synowi który jest Panem,
Duchowi który w nas zamieszkuje,
Przez wszystkie wieki wieków! Amen.*

Spotkanie 2 - Z niewiastami wracającymi od grobu

K: Tobie chwała i cześć, Jezu Zmartwychwstały.

W: Ześlij na nas swojego Ducha.

L1: Z Ewangelii według św. Mateusza: „Gdy anioł przemówił do niewiast, one pośpiesznie oddaliły się od grobu, z bojaźnią i wielką radością, i biegły oznajmić to Jego uczniom. A oto Jezus stanął przed nimi i rzekł: «Witajcie». One podeszły do Niego, objęły Go za nogi i oddały Mu pokłon. A Jezus rzekł do nich: «Nie bójcie się. Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą»” (Mt 28,8-11).

L2: Ta grupa niewiast nie rzuca się w oczy, ale Bóg widzi ogień, który płonie w ich sercu. Jeszcze słońce nie wstało, a one już poszły do grobu Jezusa. Każda z tych niewiast wie, czym jest prosty akt miłości, spełniony w taki sposób, że nie wie lewa ręka, co czyni prawa. Właśnie te kobiety doznały radości zobaczenia Pana. On zatrzymał ich w drodze. Uspokoił słowami: „Nie bójcie się”. Powierzył misję: „Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą”. Pozostawimy w chwili ciszy przy tym pięknym spotkaniu Jezusa z niewiastami.

Chwila ciszy.

L3: Wpatrując się w postawę tych niewiast myślimy, Panie Jezu, o kolejnym błogosławieństwie: „Błogosławieni cisi, albowiem oni posiadają ziemię”. Taką postawę wyróżniłeś, gdy zachęcałeś uczniów do naśladowania Ciebie. Mówiłeś: „Uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem” (Mt 11,29). Teraz, po zmartwychwstaniu, Bóg wywyższył Cię ponad wszystko i uczynił Panem wszechświata. Ty, najbardziej cichy i pokorny, otrzymałeś pełnię władzy. Królujesz według prawa miłości. Za Tobą poszła niezliczona rzesza świętych. Oni posiadli ziemię, gdyż u nich mieszkańcy wszystkich kontynentów modlą szukają pomocy. Wraz z nimi radujemy się dniem, który nam dałeś, dniem, w którym cisi, nieznanzi, skromni i pokornego serca, opanowują ziemię swoją miłością i entuzjazmem wiary.

Śpiew: *Oto jest dzień, który dał nam Pan!
Weselmy się i radujmy się w nim! Alleluja, alleluja!*

*1. Ty, który mieszkasz w chmurze pełnej ognia,
Ty, który siedzisz na tronie z szafirów,
istot tajemnych otoczony chórem,
Boże chwały wielkiej.*

*2. Ty, co zamykasz cały wszechświat w dłoni,
Czynisz z obłoków posłuszne rydwany,
Jako swych posłów Ty kierujesz wichry,
Boże Stworzycielu.*

3. Ty, któryś mówił w krzaku gorejącym,
Ojcie narodu dawnego Przymierza,
Lud prowadziłeś przed czerwone wody,
Boże Ocalenia.

4. Panie kapłanów, królów i proroków,
złota świątynia przybytkiem Twym była,
Tyś jednak wybrał dom swój w naszych sercach,
Boże Miłosierny.

5. Aby pojednać grzesznych ludzi z Tobą,
daleś nam Syna, co stał się Człowiekiem,
w Nim okazałeś głębię swej miłości,
Boże Odkupienia.

6. Przyjął On mękę, śmierć i pogrzebanie,
Krwi swej purpurą przywrócił nam życie,
dnia zaś trzeciego powstał z mroków grobu,
Boże Zmartwychwstania.

7. Tobie Najwyższy, pelen majestatu,
razem z Twym Synem i Duchem płomiennym,
sława niech będzie, cześć i dziękczynienie,
Boże zawsze wierny.

Spotkanie 3 - Z Marią Magdaleną

K: Tobie chwala i cześć, Jezu Zmartwychwstały.

W: Ześlij na nas swojego Ducha.

L1: Z Ewangelii według św. Jana: „Maria Magdalena stała przed grobem płacząc. Odwróciła się i ujrzała stojącego Jezusa, ale nie wiedziała, że to Jezus. Rzekł do niej Jezus: «Niewiasto, czemu płaczesz? Kogo szukasz?» Ona zaś sądząc, że to jest ogrodnik, powiedziała do Niego: «Panie, jeśli ty Go przeniósłeś, powiedz mi, gdzie Go położyłeś, a ja Go wezmę». Jezus rzekł do niej: «Mario!» A ona obróciwszy się powiedziała do Niego po hebrajsku: «Rabbuni», to znaczy: «Nauczycielu»” (J 11a.14b-16).

L2: W jednej chwili łązy bólu mogą się zamienić na łązy radości. Wielki Piątek ma swój kres w Wielkiej Niedzieli. Doświadczyła tego Maria Magdalena, a po niej całe rzesze uczniów Pana. Decyduje osobiste spotkanie z Nim. On wybiera miejsce spotkania, On decyduje o tym, jak ono przebiega. Ze strony człowieka musi być pragnienie, poszukiwanie,

tęsknota, przeżywane tak głęboko, że w oczach pojawiają się łzy. Zatrzymajmy się w chwili ciszy przy spotkaniu Jezusa z Marią Magdaleną.

Chwila ciszy.

L3: Panie nasz i Mistrzu, Ty nazwałeś błogosławionymi tych, którzy płaczą i obiecałeś, że będą pocieszeni. Widzimy, jak to błogosławieństwo spełnia się w życiu Marii Magdaleny. Łzy bólu zamieniają się na łzy szczęścia. Jej twarz promienieje teraz radością. Ci, którzy sami doznali pociechy od Pana, potrafią pocieszać innych, dlatego wraz ze św. Pawłem uwielbiamy Boga: „Błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy, Ten, który nas pociesza w każdym naszym utrapieniu, byśmy sami mogli pocieszać tych, co są w jakiegokolwiek udręce, pociechą, której doznajemy od Boga. Jak bowiem obfitują w nas cierpienia Chrystusa, tak też wielkiej doznajemy przez Chrystusa pociechy” (2 Kor 1,4).

Śpiew: *Otrzyjcie już.*

1. *Otrzyjcie już łzy płaczący, żale z serca wyzujcie, - Wszyscy w Chrystusa wierzący, weselcie się, radujcie. - Bo zmartwychwstał samowładnie, jak przepowiedział dokładnie. - Alleluja, alleluja, niechaj zabrzmii: „Alleluja”!*

2. *Darmo kamień wagi wielkiej Żydzi na grób wtoczyli, - Darmo dla pewności wszelkiej zbrojnej straży użyli, - Na nic straż, pieczęć i skała nad grobem Pana się zdała. - Ref.*

3. *Bóg wszechmocny, Bóg natury, wyższy nad wszystkie twory, - Wstaje z grobu, kruszy mury, nie zna żadnej zapory; - Zdjęta trwogą straż upada i prawie sobą nie włada. - Ref.*

4. *Bądźmy przeto zapewnieni, że choć wszyscy pomrzemy, - Z grobu kiedyś obudzeni, także zmartwychwstaniemy. - I że potem już bezpiecznie z Bogiem żyć będziemy wiecznie. - Ref.*

5. *Jezu Chryste, dobry Panie! Ciebie kornie prosimy: - Niech przez Twoje zmartwychwstanie, gdy i my powstaniemy, - Z wybranymi Twymi w niebie wiecznie oglądamy Ciebie. -Ref.*

Spotkanie 4 - Z uczniami idącymi do Emaus

K: Tobie chwała i cześć, Jezu Zmartwychwstały.

W: Ześlij na nas swojego Ducha.

L1: Z Ewangelii według św. Łukasza: „Tego samego dnia dwaj uczniowie byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalonej sześćdziesiąt stadiów od Jerozolimy. Rozmawiali oni z sobą o tym wszystkim, co się

wydarzyło. Gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą, sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi. Lecz oczy ich były niejako na uwięzi, tak że Go nie poznali [...]. Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy oczy im się otworzyły i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. I mówili nawzajem do siebie: «Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?»» (Łk 24,13-33).

L2: Bł. Jan Paweł II pisał: „Na naszej drodze pełnej pytań, niepokojów, nieraz także bolesnych rozczarowań Boski Wędrowiec nadal przyłącza się do nas i nam towarzyszy, prowadząc nas przez wyjaśnianie Pism do zrozumienia Bożych tajemnic. Kiedy spotkanie staje się pełne, miejsce światła Słowa zajmuje światło płynące z «Chleba życia», przez który Chrystus wypełnia w najdoskonalszy sposób swą obietnicę, że «będzie z nami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata» (por. Mt 28, 20)» (List apostolski *Mane nobiscum, Domine*, 2). Papież pomaga nam uwierzyć, że Jezus zmartwychwstały jest z nami zawsze. Jest z nami w każdej godzinie. Jest tu i teraz. Niech chwila ciszy pomoże nam się z Nim spotkać.

Chwila ciszy.

L3: Historia uczniów idących do Emaus pokazuje nam, że Twoje obietnice, Panie, spełniają się często inaczej niż my oczekujemy. Ci dwaj uczniowie mieli swoje oczekiwania, ale one zwiodły. Długo musiałeś im tłumaczyć, że jednak wszystkie Pisma wypełniły się w Tobie. Podobnie bywa z naszym rozumieniem błogosławieństw. Dziś stawiamy sobie pytanie, jak rozumiemy Twoje słowa: „Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni”? Ty w czasie swego ziemskiego życia wyjaśniałeś nam, że Twoje rozumienie sprawiedliwości bardzo się różni od naszego rozumienia. Według Ciebie Ojciec okazał pełnię sprawiedliwości, gdy wskrzesił Cię z martwych i posadził po swojej prawicy. Prawdę tę najlepiej rozumieli święci. Oni są teraz w pełni nasyceni sprawiedliwością, która ściśle połączyła się z miłosierdziem. Wraz nimi wielbimy Panie, Twoje zmartwychwstanie i Twój powrót do Ojca.

Śpiew: *Zwycięzca śmierci.*

1. *Zwycięzca śmierci, piekła i szatana - Wychodzi z grobu dnia trzeciego z rana. - Naród niewierny trwoży się przestrasza, - Na cud Jonasza. - Alleluja.*

2. *Ziemia się trzęsie, straż się grobu miesza, - Anioł zstępuje, niewiasty pociesza: - „Patrzcie, tak mówi, grób ten próżny został, - Pan zmartwychpowstał”. - Alleluja.*

3. *Ustąpcie od nas smutki i trosk fale, - Gdy Pan Zbawiciel triumfuje w chwale; - Ojcu swojemu już uczynił zadość, - Nam niesie radość. - Alleluja.*

4. *Ciesz się swych uczniów, którzy wierni byli, - Utwierdza w wierze, aby nie wątpili: - Obcuje z nimi, daje nauk wiele - O swym Kościele. - Alleluja.*

5. *Boleści, rany, wzgardy wyrządzone - I śmierć haniebna są już nagrodzone; - Za poniżenia został wywyższony - Nad wszystkie trony. - Alleluja.*

6. *Ciesz się, Syjonie, Chrystusów Kościele, - Oto zabity Bóg twój żyje w ciele; - Śpiewaj z weselem: „Pan króluje z drzewa”, - Jak Dawid śpiewa. - Alleluja.*

7. *Cieszmy się wszyscy, już śmierć pohańbiona, - Wina pierwszego rodzica zgładzona; - Niebios zamkniętych jest otwarta brama - Synom Adama. - Alleluja.*

8. *Więc potargajmy nałogi grzechowe, - Chrystusa wzorem wiódźmy życie nowe, - Z dala mijając nieszczęść naszych groby, - Miejsca, osoby. - Alleluja.*

9. *Przez Twe chwalebne, Chryste, Zmartwychwstanie, - Daj w łasce Twojej stateczne wytrwanie. - I niech tak w chwale, jakoś Ty, równie my - Zmartwychwstaniemy. - Alleluja.*

Spotkanie 5 - Z Apostołami po powrocie uczniów z Emaus

K: Tobie chwała i cześć, Jezu Zmartwychwstały.

W: Ześlij na nas swojego Ducha.

L1: Z Ewangelii według św. Łukasza: „Jezus rzekł do swoich uczniów: «Musi się wypełnić wszystko, co napisane jest o Mnie w Prawie Mojżesza, u Proroków i w Psalmach». Wtedy oświecił ich umysły, aby rozumieli Pisma, i rzekł do nich: «Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstał, w imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, począwszy od Jerozolimy. Wy jesteście świadkami tego»” (Łk 24,36-48).

L2: Jezus zmartwychwstały wyjaśnia, że owoce dokonanego przez Niego dzieła odkupienia trzeba zanieść na cały świat. Wszyscy mamy w tym udział. Ojciec Święty Jan Paweł II u progu nowego tysiąclecia pisał: „Każda Msza św., nawet kiedy celebrowana jest w ukryciu i w najbardziej zapomnianym zakątku ziemi, nosi zawsze znamię uniwersalności. Chrześcijanin, który uczestniczy w Eucharystii, uczy się z niej być *rzecznikiem komunii, pokoju, solidarności* we wszystkich okolicznościach życia. Rozdarty obraz naszego świata, który wszedł w nowe tysiąclecie z widmem terroryzmu i tragedii wojny, bardziej niż kiedykolwiek wzywa

chrześcijan, by przeżywali Eucharystię jako *wielką szkołę pokoju*, gdzie formują się mężczyźni i kobiety, którzy na różnych szczeblach zaangażowania w życie społeczne, kulturalne, polityczne działają na rzecz rozwijania dialogu i komunii” (List apostołski *Mane nobiscum, Domine*, 27). Rozważmy tę prawdę ciszy.

Chwila ciszy.

L3: Z Twojej woli, o Panie, niesienie Ewangelii światu jest związane z tajemnicą miłosierdzia. Dziś prawda ta przemawia do nas ze szczególną mocą. Dziś także głębiej rozumiemy Twoje słowa: „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią”. Ojciec Święty Franciszek to właśnie błogosławieństwo uczynił tematem Światowych Dni Młodych, jakie będziemy przeżywać w 2016 roku. Dziękujemy Ci, Jezu, za ten dar. Dziękujemy Ci, za Jana Pawła II, który niestrudzenie objawiał nam tajemnicę miłosierdzia i z którym łączymy się w uwielbieniu Ciebie. Przez jego wstawiennictwo prosimy Cię, abyśmy rozwijali w sobie wyobraźnię miłosierdzia. Prosimy również o błogosławieństwo na czas przygotowania i przeżycia Światowych Dni Młodych.

Śpiew: *Oddany Maryi Sługo Miłosierdzia,
Janie Pawle Wielki, wstawiaj się za nami!*

*1. Ojcu przedwiecznemu, który wszystko stworzył,
Chrystusowi Panu, który nas odkupił,
Świętemu Duchowi, co w nas zamieszkuje,
Polecaj z miłością pielgrzymów tej ziemi.*

*2. Do najlepszej Matki i Królowej świata
Zasłuchanej w Słowo, stojącej pod krzyżem,
Której zawierzyłeś całe swoje życie,
Prowadź nas grzeszników spragnionych świętości.*

*3. Za Kościół Chrystusa, żyjący w rodzinie,
Zgromadzony Słowem, umocniony Chlebem,
Za wszystkich posłanych, namaszczonego krzyżem,
Oręduj wytrwale przed Obliczem Pana.*

*4. Pomóż kochać Boga, całym naszym sercem,
miłować bliźniego jak siebie samego,
Naucz adorować i uwielbiać Pana,
teraz i w wieczności, do której dążymy.*

Spotkanie 6 - Z Apostołami nad jeziorem

K: Tobie chwała i cześć, Jezu Zmartwychwstały.

W: Ześlij na nas swojego Ducha.

L1: Z Ewangelii według św. Jana: „Gdy spożyli śniadanie, rzekł Jezus do Szymona Piotra: «Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie więcej aniżeli ci?» Odpowiedział Mu: «Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię Kocham». Rzekł do niego: «Paś baranki moje». I znowu, po raz drugi, powiedział do niego: «Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie?» Odparł Mu: «Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię Kocham». Rzekł do niego: «Paś owce moje». Powiedział mu po raz trzeci: «Szymonie, synu Jana, czy Kochasz Mnie?» Zasmucił się Piotr, że mu po raz trzeci powiedział: «Czy Kochasz Mnie?» I rzekł do Niego: «Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię Kocham». Rzekł do niego Jezus: «Paś owce moje»” (J 21,15-19).

L2: Tę Ewangelię odczytano na pogrzebie Jana Pawła II. Ona również jest przewidziana na dzień jego liturgicznego wspomnienia. Papież często ją wyjaśniał. W czasie otwarcia kaplicy wieczystej adoracji w bazylice św. Piotra w Rzymie modlił się: „Pewnego dnia, Panie, zapytałeś Piotra: «Czy miłujesz mnie?» Zapytałeś go o to aż trzy razy i trzy razy apostoł odpowiedział: «Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię Kocham» (J 21, 15-17). Odpowiedź Piotra, na którego grobie została wzniesiona ta bazylika, niech wyraża się w nieustannej, całodziennej i całonocnej adoracji, którą dziś zapoczątkowaliśmy. Niegodny następca Piotra na tronie rzymskim i ci wszyscy, którzy będą uczestniczyć w adoracji Twojej eucharystycznej Postaci, niech każdym swoim przybyciem tutaj dają na nowo wyraz prawdzie, zamkniętej w słowach apostoła: «Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię Kocham»”.

Chwila ciszy.

L3: Panie Jezu, wspominając Twoją rozmowę z Piotrem, kierujemy naszą uwagę ku kolejnemu błogosławieństwu, w którym ukazałeś nam drogę do świętości i do szczęścia. Powiedziałeś: „Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą”. Ty oczyszczasz nasze serca przez miłość. One są stworzone do miłości czystej, wiernej i całkowitej. Im bardziej nasze serce staje się czyste, tym bardziej otrzymujemy dar oglądania Ciebie, który jesteś zjednoczony z Ojcem w Duchu Świętym. O szczęściu takiego oglądania często pisała św. Faustyna. To szczęście promieniowało z twarzy Twoich świętych. Dziś powtarzamy słowa św. Piotra: „Panie, Ty wiesz, że Cię Kocham”, czystym sercem wpatrujemy się w Twoje oblicze i śpiewamy Ci pieśń uwielbienia.

Śpiew: *Bóg jest Miłością.*

*1. Uczyleś Panie nas – Bóg jest Miłością.
Przez niezliczoność łask – Bóg jest Miłością.
Przez mękę swą i krzyż – Bóg jest Miłością.
Przez odkupienia cud – Bóg jest Miłością.*

*2. Miłość prosta jest – Bóg jest Miłością.
Miłość cicha jest – Bóg jest Miłością.
Miłość wierna jest – Bóg jest Miłością.
Miłość cierpliwa jest – Bóg jest Miłością.*

*3. Ona pomaga nam żyć – Bóg jest Miłością.
Ona dodaje nam sił – Bóg jest Miłością.
Ona jednoczy nas – Bóg jest Miłością.
Ona zwycięża śmierć – Bóg jest Miłością.*

*4. Miłość przebacza nam grzech – Bóg jest Miłością.
Miłość uzdrawia nas z ran – Bóg jest Miłością.
Ona umacnia nas – Bóg jest Miłością.
Nadaje życiu sens – Bóg jest Miłością.*

*5. Miłość pokorna jest – Bóg jest Miłością.
Miłość służebna jest – Bóg jest Miłością.
Miłość umacnia nas – Bóg jest Miłością.
Miłość na wieki trwa – Bóg jest Miłością.*

Spotkanie 7 - Z Apostołami przed rozesłaniem

K: Tobie chwała i cześć, Jezu Zmartwychwstały.

W: Ześlij na nas swojego Ducha.

L1: Z Ewangelii według św. Marka: „Jezus ukazał się samym Jedenastu, gdy siedzieli za stołem, i wyrzucał im brak wiary i upór, że nie wierzyli tym, którzy widzieli Go zmartwychwstałego. I rzekł do nich: «Idźcie na cały świat i głosicie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! [...]. Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga. Oni zaś poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdził naukę znakami, które jej towarzyszyły» (Mk 16,6-19).

L2: Oni głosili Ewangelię, a Pan współdziałał z nimi. Uzbrojeni mocą z wysoka nie bali się iść do obcych ludów, na dwory królewskie, do szkół i do wszystkich miejsc, gdzie żyje człowiek. Ten pochód świętych, obecnych w każdym pokoleniu i wszystkich wiekach, dotarł do naszych czasów. My się w niego włączamy. Wsparci wstawiennictwem tych, którzy już ukończyli

ziemską pielgrzymkę, doświadczając na co dzień ich obecności, podejmujemy zadanie, które zostały nam powierzone: „Idźcie na cały świat i głosście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu”.

Chwila ciszy.

L3: Jezu, Mistrzu i Nauczycielu, naucz nas wpatrywać się w przykłady świętych, ludzi pełnych Twego Ducha i poddanych Jego działaniu. Spraw, abyśmy byli narzędziem pokoju niosąc miłość tam, gdzie panuje nienawiść; wybaczenie tam, gdzie panuje krzywda; jedność tam, gdzie panuje zwątpienie; nadzieję tam, gdzie panuje rozpacz; światło tam, gdzie panuje mrok; radość tam, gdzie panuje smutek. Niech w naszym życiu spełni się, o Panie, Twoja obietnica: „Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi”.

Śpiew: *Pokój wam /x3/ nie bójcie się!
Weźmijcie Ducha Świętego, /x2/
On poprowadzi Was!*

Spotkanie 8 - Z Apostołami w Wieczerniku

K: Tobie chwała i cześć, Jezu Zmartwychwstały.

W: Ześlij na nas swojego Ducha.

L1: Z Ewangelii według św. Jana: „Po ośmiu dniach, kiedy uczniowie byli znowu wewnątrz domu i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł mimo drzwi zamkniętych, stanął pośrodku i rzekł: «Pokój wam!» Następnie rzekł do Tomasza: «Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włóż ją do mego boku, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym». Tomasz Mu odpowiedział: «Pan mój i Bóg mój!» Powiedział mu Jezus: «Uwierzyłeś dlatego, ponieważ Mnie ujrzałeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli»” (J 20,19-29).

L2: Gdy Jezus był jeszcze w łonie Matki, Elżbieta powiedziała do Niej: „Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła”. W usłyszaną przed chwilą Ewangelią sam Jezus mówi: „Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli”. Maryja jest pierwszą z tych błogosławionych, gdyż Jej wiara jest niezachwiana. To błogosławieństwo spływało również na wszystkich świętych. Do świętości prowadziła ich najpierw wiara. Ona również nas prowadzi w tym kierunku. Pomyślmy o tym ciszy.

Chwila ciszy.

L3: Panie Jezu, Ty nazwałeś błogosławionymi również tych, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości. Mówiłeś, że do nich należy

królestwo niebieskie. Nie obiecywałeś łatwego życia tym, którzy Cię naśladowają. Zapowiadałeś raczej, że idąc za Ewangelią, będą musieli stać się znakiem sprzeciwu. Jeżeli Ty sam cierpieł prześladowanie, to stanie się ono również udziałem Twoich uczniów. Dziękujemy Ci za wszystkich, którzy te słowa wprowadzili w czyn. Przyjmij nasz śpiew uwielbienia i dodaj nam siłę, abyśmy również byli gotowi cierpieć dla sprawiedliwości. Ty przez swoje zmartwychwstanie obdarzasz swój Kościół nową młodością.

Śpiew: *Oto są baranki młode, oto ci, co zawołali alleluja!
Dopiero przyszli do źródeł, światłością się napełnili,
Alleluja, alleluja!*

*Na Baranka Pańskich godach,
W szat świątecznych czystej bieli,
Po krwawego morza wodach
Nieśmy Panu pieśń weseli.*

*W swej miłości wiekuistej
On nas swoją Krwią częstuje,
Nam też Ciało swe przeczyste
Chrystus kapłan ofiaruje.*

*Na drzwi świętą Krwią skropione
Anioł mściciel z lękiem wзира,
Pędzi morze rozdzielone,
Wrogów w nurtach swych pożera.*

*Już nam Paschą Tyś, o Chryste,
Wielkanocną też ofiarą,
Tyś Przaśniki nasze czyste
Dla dusz prostych z szczerą wiarą.*

*O Ofiaro niebios święta,
Ty moc piekła pokonywasz,
Zrywasz ciężkie śmierci pęta,
Wieniec życia nam zdobywasz.*

Litania do Świętych i Błogosławionych

P: Dziękujemy Panu za dar błogosławieństw. Dziękujemy za tych, którzy kroczyli tą drogą. Prośmy ich teraz słowami litanii, aby nas wspierali na naszej drodze. Będziemy wzywać tych, którzy jutro zostaną wpisani do księgi świętych, a także tych, którzy są ukazani w kaplicy „Communio Sanctorum” w naszej bazylice. W mozaikach ukazani są nie tylko święci. Są

tam również służy Boży, których proces beatyfikacyjny się toczy oraz świadkowie wiary, którzy pozostali w pamięci wierzących. W naszej litanii będziemy wspominać tylko tych, którzy są już ogłoszeni Świętymi lub Błogosławionymi.

W czasie odmawiania litanii na ścianie ukazywane są zdjęcia wspomnianych Świętych i Błogosławionych.

L4: Święta Maryjo, Matko Miłosierdzia,
Święta Siostrzo Faustyno,
Błogosławiony Janie Pawle II,
Błogosławiony Janie XXIII,

Błogosławieni miłosierni

L5: Święty Wojciechu, arcybiskupie Pragi, męczenniku,
Święty Hierotheosie, misjonarzu z Konstantynopola,
Święty Gelercie, biskupie i męczenniku,
Święty Bistridusie, biskupie i męczenniku,
Święty Buldusie, biskupie i męczenniku,
Błogosławieni Muarycy, biskupie,
Święty Stanisławie, biskupie i męczenniku,

Błogosławieni ubodzy w duchu

L6: Święty Andrzeju Świeradzie i Benedykcie, pustelnicy,
Błogosławiony Euzebiuszu, kapłanie,
Błogosławiona Ilono, zakonnico,
Święty Pawle Węgierski, kapłanie i męczenniku,
Błogosławiony Sadoku, kapłanie i męczenniku,
Święty Stanisławie Kostko, zakonniku,

Błogosławieni, którzy lakną i pragną sprawiedliwości

L4: Święty Melchiorze Grodziecki, kapłanie i męczenniku
Święty Stefanie, kapłanie i męczenniku,
Święty Marku, kapłanie i męczenniku,

Błogosławieni, którzy płaczą

L5: Błogosławiony Władysławie, lekarzu,

Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie

L3: Błogosławiony Wilhelmie, biskupie i męczenniku,
Błogosławiona Saro, męczennico,

Święty Maksymilianie, Mario Kolbe, kapłanie i męczenniku,

Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój

L6: Święty Stefanie, królu,
Błogosławiona Gizelo, królowo,
Święty Emeryku, królewiczu,
Święty Władysławie, królu,
Święta Pirosko, księżno,

Błogosławieni czystego serca

L4: Święta Jadwigo Śląska, księżno,
Święta Małgorzato ze Szkocji, królowo,
Święta Elżbieto, królewno,
Święta Agnieszko, zakonnico,
Błogosławiona Salomeo, zakonnico,
Święta Kingo, zakonnico,
Błogosławiona Jolanto, zakonnico,
Błogosławiona Konstancjo, zakonnico,
Święta Małgorzato, zakonnico,
Święty Ludwiku, biskupie,
Święta Elżbieto, królowo,
Święta Elżbieto, zakonnico,
Święta Jadwigo, królowo,

Błogosławieni cisi

L5: Błogosławiony Teodorze, biskupie i męczenniku,
Błogosławiony Pawle, biskupie i męczenniku,
Błogosławiony Mikołaju, biskupie i męczenniku,
Błogosławiony Leonidzie, kapłanie i męczenniku,

P: Wszchemogący i miłosierny Boże, uwielbiamy Cię w Świętych, w których jaśnieje Twoja chwała. Uwielbiamy Cię w darze błogosławieństw, które przekazał nam Twój Syn, Jezus Chrystus. Spraw, abyśmy naśladowując naszych niebieskich Przyjaciół, gorliwie dążyli do świętości. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Śpiew: *Nie bój się, wypłyni na głębię, - jest przy tobie Chrystus.*

P: Słowo podsumowujące celebrację oraz wprowadzające do adoracji Najświętszego Sakramentu.

WYSTAWIENIE NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

Śpiew: *Upadnij na kolana.*

1. *Upadnij na kolana - Ludu czią przejęty. - Uwielbiaj swego Pana: - Świąty, Świąty, Świąty!*

2. *Zabrzmięcie z nami nieba; - Bóg nasz niepojęty - W postaci przyszedł chleba: - Świąty, Świąty, Świąty!*

3. *Powtarzaj ludzki rodzie, - Wiarą przeniknięty, - Na wschodzie i zachodzie: - Świąty, Świąty, Świąty!*

4. *Pan wieczny, zawsze wszędzie - Ku nam łaską zdjęty, - Niech wiecznie wielbion będzie: - Świąty, Świąty, Świąty!*

Modlitwa w ciszy.

P: Dziękujemy Ci, miłosierny Jezu, za wspólnotę świętych, do której nas zaprosiłeś. Dziękujemy Ci za ich wspaniałe życie, czytelne świadectwo wiary, a także gorliwe orędownictwo za nami. Dziękujemy Ci za ożywienie wiary w ich obecność pośród nas. Przez ich wstawiennictwo prosimy, abyś pobłogosławił nas, tu zgromadzonych, wszystkich pielgrzymów, którzy będą w Rzymie przeżywać kanonizację dwóch Papieży, a także wszystkich pielgrzymów, którzy przybędą do sanktuarium Bożego Miłosierdzia i sanktuarium bł. Jana Pawła II w Łagiewnikach.

Śpiew: *Niech będzie chwala i cześć i uwielbienie. Chwała i cześć Jezusowi. Chwała, niech będzie chwala. Tak, Jemu chwala i cześć (3x).*

P: Módlmy się: Boże, Ty przez paschalne misterium odkupiłeś wszystkich ludzi, zachowaj w nas dzieło swego miłosierdzia, abyśmy nieustannie czcąc tajemnicę naszego odkupienia, mogli osiągnąć jego owoce. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Błogosławieństwo.

Śpiew: *Tobie chór Aniołów śpiewa nową pieśń,*

Chwała Barankowi.

Ref: *Alleluja (Alleluja) Alleluja (Alleluja) Alleluja.*

Chwała i cześć!

W czasie śpiewu pieśni wyznaczone osoby podchodzą do zgromadzonych w bazylice osób i wręczają im pamiątkowe obrazki, przypominające o dzisiejszym czuwaniu. Z jednej strony obrazka znajdują się fragmenty

mozaiki z kaplicy *Communio Sanctorum*, a z drugiej modlitwa za wstawiennictwem Maryi i Świętych, wśród nich św. Faustyny i nowych świętych Papieży, a także świętych ukazanych w bazylice Miłosierdzia Bożego, do których modliliśmy się w czasie celebracji.

*Duchu Święty wołam przyjdź,
bądź jak ogień duszy mej,
bądź jak ogień w ciele mym, rozpal mnie.
Wszchemogący Bóg jest pośród nas,
Miłosierdzie jego wielkie jest.
Okazuje dobroć swoją dziś
dla tych, którzy chcą miłować Go.*

- Ref.: Zmartwychwstał Pan i żyje dziś, blaskiem jaśnieje noc
Nie umrę, nie lecz będę żył, Pan okazał swą moc
Krzyż to jest brama Pana, jeśli chcesz przez nią wejść
Zbliźmy się do ołtarza, Bogu oddajmy cześć.*
- 1. Dzięki składajmy Mu, bo wielka jest Jego łaska
Z grobu powstał dziś Pan, a noc jest pełna blasku
Chcę dziękować Mu i chcę Go dziś błogostawić
Jezus, mój Pan i Bóg, On przyszedł aby nas zbawić*
 - 2. Lepiej się uciec do Pana, niż zaufać księżętom
Pan, moja moc i pieśń, podtrzymał gdy mnie popchnięto
Już nie będę się bał – cóż może zrobić mi śmierć?
Nie, nie lękam się i śpiewam chwały pieśń*
 - 3. Odrzucony Pan stał się kamieniem węgielnym
Pan wysłuchał mnie, On jest zbawieniem mym
Cudem staje się noc, gdy w dzień jest przemieniona
Tańczmy dla niego dziś, prawica Pańska wzniesiona.*

*Miłość Bożą w sercu swym dzisiaj mam - tą miłością coraz bardziej
kocham Cię - w Tobie widzę też wspaniałość Króla chwał, - bo Bożą miłość
w sercu swym dzisiaj mam.*

*Nic nas nie zdoła odłączyć od Ciebie, Miłości Twej nigdy nie zgaśnie
płomień.*

Część druga

EUCHARYSTIA

godz. 24.00

Eucharystia koncelebrowana pod przewodnictwem ks. biskupa Damiana Muskusa.

Po Mszy Świętej chwila przerwy.

Część trzecia

RÓŻANIEC Z TEKSTAMI BŁ. JANA PAWŁA II I BŁ. JANA XXIII

Godz. 2.15 – 3.45

Wprowadzenie

P: Już tylko godziny dzielą nas od chwili, gdy Ojciec święty Franciszek powagą Kościoła ogłosi świętymi dwóch wybitnych papieży – bł. Jana XXIII i bł. Jana Pawła II.

Na ulicach Rzymu otaczających bazylikę świętego Piotra zgromadziły się już tłumy ludzi przybyłych z całego świata, a cały czas nadchodzą inni, aby uczestniczyć w tej uroczystości i oddać hołd tym, którzy swoim świętym życiem służyli Bogu, Kościołowi i całemu światu.

Mamy szczęście modlić się teraz w bazylice konsekrowanej przez Jana Pawła II. Tutaj modlił się i tu zawierzył Miłosierdziu Bożemu cały świat, a więc i nas i losy naszej Ojczyzny. Niektórzy z nas byli tu wtedy obecni, wielu spotykało się z Nim w czasie Jego pielgrzymek do Polski, a także w Rzymie czy w innych okolicznościach. Wszyscy pamiętamy Jego słowa, a szczególnie te: „Nie lękajcie się!”, „Otwórzcie drzwi Chrystusowi!”, „Musicie od siebie wymagać nawet gdyby inni od was nie wymagali.” i jego wielką modlitwę za Polskę: „Niech zstąpi Duch Twój, niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi, tej ziemi”.

Również Jan XXIII – Dobry Papież, wielki orędownik pokoju i pojednania niewątpliwie też modlił się w naszych intencjach, gdyż Polska i jej sprawy były zawsze bliskie Jego sercu.

W czasie Soboru Watykańskiego w przemówieniu do biskupów polskich wypowiedział znamienne słowa: „Chciałbym zaznaczyć, że gdy chodzi o moje powołanie kapłańskie, to powstało ono na podstawie budzących się uczuć dla szlachetnych poczynań waszego bohaterskiego narodu. Z dzieciństwa wspominam żyjącą w naszym domu rodzinnym osobę starszą, która mówiła nam często o Polsce, o bohaterskim narodzie polskim, o powstaniach wolnościowych. Polska i jej losy często nieszczęśliwe, ale zawsze idealne, kształtowały w nas chęć do pracy i poświęcenia dla innych. W 1912 roku z okazji Kongresu Eucharystycznego w Wiedniu powziąłem chęć zobaczenia waszego kraju, który jak magnes od najmłodszych lat mnie przyciągał. Razem z innym kapłanem zajechaliśmy do Krakowa. Wspominam Wawel, katedrę, groby królów. Odprawiałem Mszę świętą na Wawelu. Wielkie wrażenie wywarła na Nas Świątynia Mariacka.

Wspominam grób świętego Stanisława na Skalce, kopalnię w Wieliczce z kaplicą wyciosaną w soli. 17 sierpnia 1929 roku jako pielgrzym byłem na Jasnej Górze ... Matka Boża Częstochowska jest mi najdroższa od młodości.”

Umierający Jan XXIII naprzeciw swego łóżka kazał umieścić krzyż, obraz Matki Bożej Częstochowskiej i obraz „Salus Populi Romani”. Świadkowie jego śmierci mówią, że ostatnie spojrzenie skierował Jan XXIII na obraz Matki Boskiej Częstochowskiej i wyszeptał: „O Matko moja, Ufności moja.”

Myśląc o tych słowach Jana XXIII i naszego umiłowanego Jana Pawła II, który po Bogu najbardziej ukochał swój naród i Ojczyznę nie możemy wątpić, że dzisiaj szczególnie będą wypraszać potrzebne nam łaski oraz modlić się za trudne sprawy Polski i całego naszego narodu.

Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Śpiew: „Jezusa ukrytego”

Chwila ciszy

P: Zanim rozpoczniemy rozważać tajemnice chwalebne różańca pozostajmy w ciszy przed Jezusem prosząc Go przez wstawiennictwo Maryi, naszych Aniołów Stróżów, naszych Patronów, a dziś szczególnie przez modlitwy świętych: siostry Faustyny, Jana XXIII i Jana Pawła II o otwarcie naszych serc na przyjęcie wszystkich darów duchowych, jakimi w tym naszym nocnym czuwaniu Bóg chce nas obdarzyć.

Chwila ciszy

L7:

Panie, wiemy i przeczuwamy,
że Ty wszędzie jesteś wokół nas.

Ale wydaje się,
że jakaś zasłona przesłania nam oczy.

Pozwól nam dojrzeć wszędzie światło Twego oblicza!

Ześlij nam Ducha Twojego!

(o. Teilhard de Chardin)

Niech nas prowadzi w naszej modlitwie.

Śpiew:

*Prowadź mnie, prowadź mnie, niech Chrystusa Duch prowadzi mnie,
Prowadź mnie, prowadź mnie, niech Chrystusa Duch prowadzi mnie.*

*Oświeć mnie, oświeć mnie, niech Chrystusa blask oświeca mnie,
Oświeć mnie, oświeć mnie, niech Chrystusa blask oświeca mnie.*

*Oczyść mnie, oczyść mnie, niech Chrystusa Krew oczyści mnie,
Oczyść mnie, oczyść mnie, niech Chrystusa Krew oczyści mnie.*

Chwila ciszy

P: Z rozważania błogosławionego Jana Pawła II (Virginis Mariae)
Chrystus zmartwychwstał!

Kontemplując Zmartwychwstałego, chrześcijanin odkrywa na nowo motywy swojej wiary i ponownie przeżywa radość nie tylko tych, którym Chrystus się objawił: Apostołów, Magdaleny, uczniów z Emaus, ale również radość Maryi.

Do tej chwały, w której od momentu Wniebowstąpienia Chrystus zasiada po prawicy Ojca również Ona zostanie wyniesiona w chwili Wniebowzięcia, by antycypować to do czego przeznaczeni są wszyscy sprawiedliwi po zmartwychwstaniu ciał. Maryja ukoronowana w chwale jaśniej jako Królowa aniołów i świętych. W centrum tej drogi chwały Syna i Matki Różaniec stawia Pięćdziesiątnicę, która ukazuje oblicze kościoła jako rodziny zebranej wraz z Maryją ożywionej wylaniem Ducha Świętego gotowej do misji ewangelizacyjnej. Tajemnice chwalebne ozywają nadzieję radości życia wiecznego i pobudzają do odważnego świadectwa o tej „radosnej nowinie”, która nadaje sens całemu życiu wyznawcy Chrystusa.

Chwila ciszy

L8: Czwarta część różańca świętego – tajemnice chwalebne

Wierzę w Boga Ojca..., Ojciec nasz..., Zdrowaś Mario...(3 razy), Chwała Ojcu...

TAJEMNICA I – ZMARTWYCHWSTANIE PANA JEZUSA

L1: „Kimże Ty jesteś Jezu?

– Zwycięzcą śmierci i pogromcą szatana.”

Śpiew: *Zwycięzca śmierci*

L7: Z Ewangelii świętego Jana (J 20,1-8): „Pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegła więc i przybyła do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego Jezus kochał, i rzekła do nich: "Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono". Wyszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli oni obydwoj razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótna, jednakże nie wszedł do środka. Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótna oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą na jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył”.

P: Z rozważania błogosławionego Jana XXIII:

Tajemnica śmierci, której stawia się czoło i którą się zwycięża! Zmartwychwstanie jest największym triumfem Chrystusa, a równocześnie zapewnieniem triumfu Kościoła wbrew przeciwnościom wczorajszym, dzisiejszym i jutrzejszym. „Christus vincit, regnat, imperat”. Dobrze jest uświadomić sobie, że Chrystus zmartwychwstały ukazał się po raz pierwszy kobietom pobożnym, świadkom Jego ubożego życia, kobietom, które towarzyszyły Mu w cierpieniu aż po Kalwarię i na Kalwarii. W tajemnicy tej wzrok naszej wiary wpatruje się w dusze zjednoczone już z Chrystusem zmartwychwstałym, w dusze dla nas najdroższe, dusze tych, którzy należeli do naszej rodziny, z którymi dzieliliśmy troski. Jak bardzo ożywia się w sercu w świetle zmartwychwstania pamięć o naszych zmarłych! Wspominani przez nas i wspomagani przez ofiarę samego Pana ukrzyżowanego i zmartwychwstałego, biorą udział jeszcze w najlepszej części naszego życia, która jest modlitwa, która jest Jezus. Prośmy dla zmarłych o światło wiecznego tabernakulum i myślmY o naszym zmartwychwstaniu: „I oczekuję wskrzeszenia umarłych.” Umiejętność czekania, umiejętność zaufania radosnej obietnicy, której rękojmnią jest zmartwychwstały Jezus, oto przedsmak nieba.

Chwila ciszy

L2: Ojczy nasz... Zdrowaś Mario... Chwała Ojcu... O mój Jezu...

Śpiew: Zmartwychwstał Pan (1 zwrotka, refren, 2 zwrotka, refren):

*Ref.: Zmartwychwstał Pan, Zmartwychwstał Pan, Zmartwychwstał Pan,
Alleluja. Alleluja, alleluja, alleluja, alleluja.*

1. *O śmierci, gdzie jesteś, o śmierci? - Gdzie jest moja śmierć? - Gdzie jest jej zwycięstwo? - Ref.*

2. *Radujmy się, - Radujmy się bracia. - Jeśli dzisiaj się miłujemy, - To dlatego, że On zmartwychwstał. - Ref.*

L7: Niech będzie uwielbiony Jezus Chrystus, Syn Boga Żywego

- który prawdziwie powstał z martwych
 - który ukazał się uczniom i Piotrowi
 - który pokazał Tomaszowi ręce swoje i bok zraniony
 - który poszedł do Emaus ze smucącymi się uczniami
 - którego radości nikt nam nie odbierze
- Jezu Chryste, Odkupicielu świata, Zbawco nas i Bracie, zmiłuj się nad nami!

(Romano Guardini)

Śpiew: Zmartwychwstał Pan

Ref.: Zmartwychwstał Pan, Zmartwychwstał Pan, Zmartwychwstał Pan, Alleluja. Alleluja, alleluja, alleluja, alleluja.

3. *Dzięki niech będą Ojcu, - Który nas prowadzi do Królestwa, - Gdzie się miłością żyje. - Ref.*

4. *Jeśli z Nim umieramy, - Z Nim też żyć będziemy, - Z Nim śpiewać będziemy - alleluja! - Ref.*

TAJEMNICA II – WNIEBOWSTĄPIENIE PANA JEZUSA

L7: „Kimże Ty jesteś Jezu?

- Zbawicielem świata i Księciem pokoju.”

Śpiew: Jezus, najwyższe imię.

Jezus, Najwyższe Imię, nasz Zbawiciel, Księżę Pokoju, Emmanuel, Bóg jest z nami, Odkupiciel, Słowo Żywota. Święty Bóg, Mesjasz prawdziwy, Jedyń Ojca Syn, Umiłowany. Zgładził grzech, Baranek na wieki. Królów Król i Panów Pan.

L7: Z Dziejów Apostolskich (Dz 1,4-11)

A podczas wspólnego posiłku kazał im nie odchodzić z Jerozolimy, ale oczekiwać obietnicy Ojca: "Słyszeliście o niej ode Mnie - [mówił] - Jan chrzczył wodą, ale wy wkrótce zostanieie ochrzczeni Duchem Świętym". Zapytywali Go zebrani: "Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraela?" Odpowiedział im: "Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które

Ojciec ustalił swoją władzę, ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi".

Po tych słowach uniósł się w ich obecności w górę i obłok zabrał Go im sprzed oczu. Kiedy uporczywie wpatrywali się w Niego, jak wstępował do nieba, przystąpili do nich dwaj mężowie w białych szatach. I rzekli: "Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście Go wstępującego do nieba".

P: Z rozważania błogosławionego Jana Pawła II (Katecheza 12 IV1989) „Teraz opuszczam świat i idę do Ojca”. Wniebowstąpienie to jest właśnie ten ostateczny powrót Chrystusa do Ojca. Symbolem tego powrotu do Ojca, czyli ogarnięcia przez chwalebłą rzeczywistość Bożą, jest pewien szczegół: „ogarnął Go obłok”. W Starym Testamencie obłok był zawsze symbolem obecności Bożej, chwały Bożej. I to właśnie życie chwalebne, które Chrystus rozpoczął po swoim zmartwychwstaniu, a ostatecznie po swoim wniebowstąpieniu, trwa nadal. To jest Jego „dziś”, wiekuiste dziś w Bogu, po prawicy Ojca, uczestnictwo w chwale Ojca, w Jego królestwie, w Jego królowaniu nad światem. Równocześnie to wniebowstąpienie jest początkiem nowego przyjścia Chrystusa: „ Nie zostawię was sierotami, przyjdę do was”. To przyjście to jest przede wszystkim przyjście w Duchu Świętym (...) Ostatecznie jest to przyjście na końcu świata...

Niech te prawdy Boże rzucają światło na nasze życie. Wraz z Chrystusem my także wychodzimy od Ojca, ażeby wrócić do Ojca. On nas do Ojca prowadzi. Starajmy się iść drogą, którą nam wskazuje. Niech Chrystus będzie Drogą i Prawdą naszego życia.

Chwila ciszy

L2: Ojczy nasz... Zdrowaś Mario... Chwała Ojcu... O mój Jezu...

Śpiew: Chrystus, Chrystus to nadzieja cała nasza

Ref.: Chrystus, Chrystus, to nadzieja cała nasza - umierając zło zwyciężył, pokój nam ogłasza. - On do Ojca nas prowadzi, miłość czyni życia prawem. - Chrystus naszym jest pokojem, - naszym pojednaniem.

1. On jest Słowem nad wiekami, - Pierworodnym pośród stworzeń - Bóg przez Niego dał nam życie - i ukazał nam swą chwałę.

2. To On Głową jest Kościoła, - i początkiem wszystkich rzeczy. - Zechciał Bóg, by cała Pełnia - w Jego ciele zamieszkała.

L7: O Panie, wierzymy , że odszedłeś do nieba, zasiadłeś z naszym ludzkim życiem po prawicy Ojca. Przyjdiesz wraz z tym życiem z powrotem, aby twoje życie odnaleźć w naszym życiu. I to będzie nasza wiecznością, że je odnajdziesz – wtedy, gdy już ze wszystkim czym jesteśmy, czym żyliśmy, co mieliśmy wejdziemy poprzez Twój powrót do chwały Twego Ojca.

Śpiew: *Jesteś Królem, Jesteś Królem, - Królem jest Bóg! - Podnieśmy wszyscy nasze serca, - podnieśmy wszyscy nasze dłonie, - stawajmy przed obliczem Pana wielbiąc Go.*

TAJEMNICA III– ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO

L7: „Kimże Ty jesteś Jezu?

– Ja jestem Światłością,świata, kto idzie za mną nie chodzi w ciemności”.

Śpiew: Przybądź Duchu Święty

Przybądź, Duchu Święty, Spuść z niebiosów wzięty, światła Twego strumień. Przyjdź, Ojczy ubogich, przyjdź, Dawco łask drogich, przyjdź, światłości sumień.

O, najmiłszy z gości, słodka serc radości, słodkie orzeźwienie! W pracy Tyś ochłodą, w skwarze żywą wodą, w płaczu utulenie.

Światłości najświętsza, serc wierzących wnętrza, poddaj Twej potędze. Bez Twojego tchnienia cóż jest wśród stworzenia, jeno cierń i nędze.

Obmyj, co nieświęte, oschłym wlej zachętę, ulecz serca ranę. Nagnij, co jest harde, rozgrzej serca twarde, prowadź zabląkane.

Daj Twoim wierzącym, w Tobie ufającym, siedmiorakie dary. Daj zasługę męstwa, daj wieniec zwycięstwa, daj szczęście bez miary. Amen.

L7: Z Dziejów Apostolskich (Dz 2,1-4): „Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i nappełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali nappełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić”.

P: Z rozważania błogosławionego Jana XXIII

Apostołowie w czasie ostatniej wieczerzy otrzymali obietnicę zesłania Ducha Świętego. Potem w wieczerniku, w którym nie było już Jezusa, ale w którym była z nimi Maryja, otrzymują Ducha Świętego jako największy dar Chrystusowy. Kim bowiem jest Duch Święty? Jest Pocieszycielem, jest Ożywicielem dusz. Duch Święty jest i teraz w dalszym ciągu, każdego dnia, nad Kościołem i w Kościele. Wieki i narody należą do Niego, należą do Kościoła. Triumfy kościoła nie zawsze są widoczne na zewnątrz. Ale jest on bogaty w niespodzianki i tajemnice.

Maryja, Matka Jezusa, ta zawsze najśladza Matka nasza była razem z apostołami w wieczerniku w Zielone Świątki. Bądźmy też zawsze blisko Niej poprzez Różaniec. Nasze modlitwy złączone z Jej modlitwami odnowią dawny cud. Powstanie nowy dzień, jutrzienka jasna Kościoła Katolickiego, świętego i coraz świętszego, katolickiego i coraz bardziej katolickiego w czasach nowoczesnych.

Chwila ciszy

L2: Ojczy nasz... Zdrowaś Mario... Chwała Ojcu... O mój Jezu...

Śpiew: Duchu Święty przyjdź

Duchu Święty przyjdź, Niech wiara zagości, nadzieja zagości, niech miłość zagości w nas.

L7: „Przyjdź Duchu Święty

Przemień nasze wewnętrzne napięcie w święte odprężenie

Przemień nasz niepokój w kojącą ciszę

Przemień nasze zatroskanie w spokojną ufność

Przemień nasz lęk w nieugiętą wiarę

Przemień naszą gorycz w słodycz Twej łaski

Przemień naszą obojętność w serdeczną życzliwość

Przemień naszą noc w Twoje światło

Oczyść nas z pychy, pogłębiaj naszą pokorę

Spraw, abyśmy widzieli siebie jak Ty nas widzisz

Abyśmy mogli poznać Ciebie jak to obiecałeś

I byli szczęśliwi według słowa Twego

Błogosławieni czyste serca, albowiem oni Boga oglądać będą.

Śpiew: O Ty, co mieszkasz

O Ty, co mieszkasz sam w moim sercu na dzień! - Niech Twój usłyszysz głos w moim sercu na dzień!

O Ty, co mieszkasz sam w moim sercu na dnie! - Daj Twą radością żyć w moim sercu na dnie!

O Ty, co mieszkasz sam w moim sercu na dnie! - Daj, bym się w Tobie skrył w moim sercu na dnie!

TAJEMNICA IV – WNIEBOWZIĘCIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

L7: „Kimże Ty jesteś Jezu?

– Dawcą chwały.”

Śpiew: Gwiazdo zaranna

*Gwiazdo zaranna, śliczna Jutrzenko, * Niepokalana, Maryjo Panienko!
* Bez pierworodnej zmaży poczęta, * módl się za nami Królowo Świąta.*

*Ty jesteś gwiazdą życia naszego, * w ciemnościach świecisz, chronisz od złego. * Odpędź szatana, pokus nawały, * By serca nasze w cnocie wytrwały.*

Lub

Gwiazdo zaranna - obleczona w słońce, módl się za nami!

Chwały Ikono - Dziewico posłuszna,

Gwiazdo Przewodnia - Służebnico Pańska,

Matko żyjących - początku Kościoła,

Bogurodzico - Córo Twego Syna,

Znaku nadziei - Mieszkanie Mądrości,

Matko Maryjo - godności kobiety,

Wierna Niewiasto - stojąca pod krzyżem,

Głosie wolności - Królowo pokoju,

Polski Królowo - Królowo świata,

Pani Wniebowzięta - Pośredniczko nasza.

L7: Z Ewangelii świętego Jana (J 20,1-8): „Albowiem jak Ojciec wskrzesza umarłych i ożywia, tak również i Syn ożywia tych, których chce. Ojciec bowiem nie sądzi nikogo, lecz cały sąd przekazał Synowi, aby wszyscy oddawali cześć Synowi, tak jak oddają cześć Ojcu. Kto nie oddaje czci Synowi, nie oddaje czci Ojcu, który Go posłał.

Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto słucha słowa mego i wierzy w Tego, który Mnie posłał, ma życie wieczne i nie idzie na sąd, lecz ze śmierci przeszedł do życia”.

P: Z rozważania błogosławionego Jana Pawła II (Redemptoris Mater)

Przez tajemnicę wniebowzięcia Maryja sam doznała skutków tego jedyne go pośrednictwa, którym jest pośrednictwo Chrystusa- Odkupiciela świata i zmartwychwstałego Pana: „W Chrystusie wszyscy będą ożywieni, lecz każdy według własnej kolejności. Chrystus jako pierwszy, potem ci,co należą do Chrystusa, w czasie Jego przyjścia”. W tajemnicy wniebowzięcia wyraża się ta wiara Kościoła, że Maryja jest zjednoczona z Chrystusem „węzłem ścisłym i nierozzerwalnym”, ponieważ jeśli jako dziewicza matka była szczególnie z Nim zjednoczona w jego pierwszym przyjściu, to poprzez stałą z nim współpracę będzie tak samo zjednoczona w oczekiwaniu drugiego przyjścia; „odkupiona zaś w sposób wznioślejszy ze względu na zasługi Syna swego”, ma też to zadanie, właśnie Matki, pośredniczki łaski, w tym ostatecznym przyjściu, kiedy będą ożywieni wszyscy, którzy należą do Chrystusa, kiedy „jako ostatni wróg zostanie pokonana śmierć”.

Chwila ciszy

L2: Ojczy nasz... Zdrowaś Mario... Chwała Ojcu... O mój Jezu...

Śpiew: Matko, która nas znasz

Matko, która nas znasz, - z dziećmi Twymi bądź, - Na drogach nam nadzieją świeć, - z Synem Twym z nami idź!

Z wszystkich niewiast wybrana, przyjdź i drogę wskaż! - Córko ludu Bożego, do Syna Twego nas prowadź. - Służebnico pokorna, pokój światu daj.

Królowo ognisk rodzinnych,... Dziewico, wzorze prostoty,... - Oblubienico cieśli,...

Królowo narodu naszego, ... uciśnionych nadziejo, ... - Światło łaknących prawdy,...

L7: O Maryjo słodka, Matko nasza w niebie,
prowadź nasze kroki po drogach żywota
jakże często stromych i pełnych wyboi,
a u kresu drogi bądź nam Niebios Bramą
i błogosławiony Owoce Twego łona -
ukaz nam Jezusa. Amen.

Śpiew: O Pani ufność nasza

*O, Pani, ufność nasza, w modlitwie Twojej obronie, chroń nas, chroń nas,
Królowo Pokoju.*

TAJEMNICA V – UKORONOWANIE MARYI NA KRÓLOWĄ NIEBA I ZIEMI

L7: „Kimże Ty jesteś Jezu?

– Ja jestem nagrodą przewyciężającą najśmielsze pragnienia.”

Śpiew: Uwielbiaj duszo moja (Magnificat)

*Uwielbiaj duszo moja, sławę Pana mego, - Chwal Boga Stworzyciela,
tak bardzo dobrego. - Bóg mój, Zbawienie moje, jedyna otucha, - Bóg mi
rozkoszą serca i weselem ducha.*

*Bo mile przyjąć raczył Swej sługi pokorę, - Łaskawym okiem wejrzał na
Dawida córę. - Przeto wszystkie narody, co ziemię osiędą, - Odtąd
błogosławioną mnie nazywać będą.*

*Bo wielkimi darami uczczonom od Tego, - Którego moc przedziwna,
święte Imię Jego. - Którzy się Pana boją, szczęśliwi na wieki, - Bo z nimi
miłosierdzie z rodu w ród daleki.*

*Na cały świat pokazał moc Swych ramion świętych, - Rozproszył dumne
myśli głów pychę nadętych. - Wyniosłych złożył z tronu, znikczemnił
wielmożne, - Wywyższył, uwielmożnił w pokorę zamożne.*

*Głodnych nasycił hojnie i w dobra spanoszył, - Bogaczów z niczym
puścił i nędznie rozproszył. - Przyjął do łaski sługę, Izraela cnego, -
Wspomniał nań, użył mu miłosierdzia swego.*

*Wypełnił, co był przyrzekł niegdyś ojcom naszym - Abrahamowi z
potomstwem jego wiecznym czasem. - Wszyscy śpiewajmy Bogu w Trójcy
Jedynemu - Chwała Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu.*

*Jak była na początku, tak zawsze niech będzie, - Teraz i na wiek wieków
niechaj słynie wszędzie.*

L7: Z Ewangelii świętego Łukasza (Łk 1,46-49): „Wtedy Maryja rzekła:
«Wielbi dusza moja Pana, i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy. Bo
wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej. Oto bowiem błogosławić mnie będą
odtąd wszystkie pokolenia, gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny.
Święte jest Jego imię Jego”.

P: Z rozważania błogosławionego Jana XXIII:

Ukoronowanie Maryi. To jest synteza całego Różańca, który zamyka się w radości i chwale. Wielkie posłannictwo, które zapowiedział anioł Maryi swym zwiastowaniem, na podobieństwo ognistego prądu przebiegło przez poszczególne tajemnice. Odwieczny plan Boga dotyczący naszego zbawienia, przedstawiony w tylu obrazach doprowadził nas aż dotąd i łączy nas teraz z Bogiem w światłości niebios. Chwała Maryi – matki Jezusa i naszej Matki – rozbłyskuje w świetle Trójcy Przenajświętszej i odbija się blaskiem oślepiającym w świętym Kościele, triumfującym w niebie, cierpiącym w czasie oczekiwania przepojonego już jednak pewnością zbawienia w czyścisku i walczącym na ziemi.

O Maryjo, Ty modlisz się z nami, Ty modlisz się za nas. My o tym wiemy, my to czujemy. Jakaż to radosna rzeczywistość! Jaka wzniosłość chwały w tej niebieskiej i ludzkiej zgodności uczuć, głosów, życia – zrodzonej przez Różaniec. Złagodzenie ludzkich smutków, przedsmak nadziemskiego pokoju, nadzieja życia wiecznego.

Chwila ciszy

L2: Ojczy nasz... Zdrowaś Mario... Chwała Ojcu... O mój Jezu...

Śpiew: *Zdrowaś Maryjo, Bogarodzico
Błagamy Ciebie, święta Dziewico,
Niech łaska Twoja zawsze nam sprzyja,
Módl się za nami, Zdrowaś Maryja.*

*Wśród czystych duchów, w obliczu Pana,
Tyś przenajświętsza, niepokalana,
Jak pośród kwiatów, wonna lilija,
Jak wśród gwiazd zorza, Zdrowaś Maryja.*

L7: Maryjo matko nasza, Królowo nasza!
Nam, którzy śmiałość mamy Ciebie prosić
wyjednaj naszych grzechów odpuszczenie.
Chorym przynieś, Matko uzdrowienie.
Tym, którzy się dobrze mają -
wdzięczność i miłość Bożą.
Skłóconym daj pojednanie,
a tym co żyją w zgodzie -
wytrwałość w niej i stałość.
Udręczonym i zniechęconym użycz pokrzepienia.
Tym, którzy upadają, daj podniesienie z upadku.

Tym, którzy prosto stoją, daj trzymać się dobrze,
a tym co są szczęśliwi, daj, niech im się dobrze wiedzie,
a nieszczęśliwi niech doznają pociechy i pomocy.
Kieruj szczęśliwie całym naszym życiem
i uczyn nas godnymi jasności Twoich świętych.
Wtedy zaśpiewamy dla Ciebie pieśni dziękczynienia
na chwałę twego Syna, który jest Bogiem
razem z Ojcem odwiecznym i Duchem Świętym
teraz i na zawsze przez wszystkie wieki wieków. Amen.

(Piotr z Argos)

Śpiew: Królowej anielskiej śpiewajmy

1. Królowej Anielskiej śpiewajmy, - Różami uwieńczy Jej skroń; - Jej serca w ofierze składajmy, - Ze łzami wołajmy doń: - O Maryjo, bądź nam pozdrowiona, - Bądź Ty zawsze Matką nam. - O Maryjo, bądź nam pozdrowiona, - Bądź Ty zawsze Matką nam.

2. Przez Ciebie, o Matko miłości, - Łask wszelkich udziela nam Bóg; - A my Ci hołd dajem wdzięczności, - Upadłszy do Twoich nóg. - O Lilijo, jakżeś Ty wspinała: - Wszelkich cnót rozlewasz woń!

3. O Tronie, Ty Boga wiecznego, - O Słońce nadziei i łask, - O Różdżko przedziwna Jessego, - Jak wielki cnót Twych jest blask. - O, Maryjo, bądź nam pozdrowiona, - Bądź Ty zawsze Matką nam!

P: Zakończmy nasz Różaniec wspólnym wezwaniem „Pod Twoją obronę”

święci: Siostrzo Faustyno

Janie XXIII

Janie Pawle II

módlcie się za nami!

PRZEŻYCIE NIEDZIELI MIŁOSIERDZIA

Godz. 4.15

Śpiew: *Chrystus zmartwychwstan jest, nam na przykład dan jest. - Iż mamy z martwych powstać, - z Panem Bogiem królować. Alleluja*

Leżał trzy dni w grobie, - Dał bok przebić sobie, - Bok, ręce, nogi obie, - Na zbawienie tobie. - Alleluja!

Trzy Maryje poszły, - Drogie maści niosły, - Chciały Chrysta pomazać, - Jemu cześć i chwałę dać. - Alleluja!

Gdy na drodze były, tak sobie mówiły: - Jest tam kamień niematy, - A któż nam go odwali? - Alleluja!

Powiedz nam, Maryjo, - Gdzieś Pana widziała? - Widziałam Go po mece, - Trzymał chorągiew w ręce. - Alleluja!

Gdy nad grobem stały, - Rzekł im Anioł biały; - Nie bójcie się, Maryje, - Zmartwychwstał Pan i żyje! - Alleluja!

Jezusa szukacie? - Tu Go nie znajdziecie, - Wstał-ci z martwych, grób pusty, - Oto złożone chusty. - Alleluja!

Lukasz z Kleofasem, - Obaj jednym czasem - Szli do miasteczka Emaus, - Spotkał-ci ich Pan Jezus. - Alleluja!

Bądźmyż więc weseli - Jak w niebie Anieli, - Czegośmy pożąдали, - Tegośmy doczekali. - Alleluja!

P: Panie Jezu, zbliża się ku końcowi czas nocnego czuwania. Niedługo jutrzienka rozjaśni niebo i do Twego sanktuarium zaczną przybywać pielgrzymi z różnych części Polski i spoza jej granic. Naszą modlitwą wypraszaliśmy dla nich potrzebne łaski. Prosiłiśmy przede wszystkim o dar zanurzenia w bezmiarze Twego miłosierdzia oraz o pomnożenie wiary.

W ostatniej części naszego czuwania pragniemy wszystko zawierzyć Twemu nieskończonemu miłosierdziu. Czynimy to w szczególnym dniu. Dniu, który Ty wybrałeś i który nazwałeś dniem Twego miłosierdzia. Pomóż nam jeszcze lepiej zrozumieć tajemnice tego dnia i przyjmij, dobry Jezu, naszą pokorną modlitwę.

TAJEMNICA NIEDZIELA MIŁOSIERDZIA

L9: „W pewnej chwili usłyszałam te słowa: Córkmo moja, mów światu całemu o niepojętym miłosierdziu moim. Pragnę, aby święto Miłosierdzia

było ucieczką i schronieniem dla wszystkich dusz, a szczególnie dla biednych grzeszników. W dniu tym otwarte są wnętrzości miłosierdzia mego, wylewam całe morze łask na dusze, które się zbliżą do źródła miłosierdzia mego; która dusza przystąpi do spowiedzi i Komunii św., dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar; w dniu tym otwarte są wszystkie upusty Boże, przez które płyną łaski; niech się nie lęka zbliżyć do mnie żadna dusza, chociażby grzechy jej były jako szkarłat” (Dz. 699).

Chwila ciszy.

Śpiew: *Misericordias Domini in aeternum cantabo.*

L10: „Córko moja – patrz w przepaść miłosierdzia mego i oddaj temu miłosierdziu mojemu cześć i chwałę, a uczynź to w ten sposób: zbierz wszystkich grzeszników z całego świata i zanurz ich w przepaści miłosierdzia mego. Pragną się udzielać duszom, dusz pragnę, córko moja. W święto moje – w święto Miłosierdzia – będziesz przebiegać świat cały i sprowadzać będziesz dusze zemdlone do źródła miłosierdzia mego. Ja je uleczę i wzmocnię” (Dz. 206).

Chwila ciszy.

Śpiew: *Misericordias Domini in aeternum cantabo.*

Przyprowadź mi dusze

P: W ciągu ostatnich dziewięciu dni przyprowadzaliśmy Ci, Jezu, zgodnie z Twoim życzeniem różne grupy ludzi. Zanurzaliśmy ich z wiarą w Twoim boskim Sercu, pełnym miłosierdzia. Wzywasz nas, abyśmy także dziś, w święto Twego Miłosierdzia, przebiegali cały świat i sprowadzali do Ciebie dusze. Chcemy więc jeszcze raz wsłuchać się w Twoje słowa, wypowiedziane do św. Faustyny. Po nich pozostaniemy w chwili ciszy, a następnie śpiewem zawierzymy Ci siebie i naszych braci.

Śpiew: *O Krwi i Wodo.*

L9: Sprowadź Mi dusze kapłańskie i zakonne, i zanurz je w niezgłębionym miłosierdziu Moim. One dały Mi moc przetrwania gorzkiej męki; przez nie, jak przez kanały, spływa na ludzkość miłosierdzie Moje.

Chwila ciszy.

Śpiew: *O Krwi i Wodo.*

L10: Sprowadź Mi dusze kapłańskie i zakonne, i zanurz je w niezgłębionym miłosierdziu Moim. One dały Mi moc przetrwania gorzkiej męki; przez nie, jak przez kanały, spływa na ludzkość miłosierdzie Moje.

Chwila ciszy.

Śpiew: *O Krwi i Wodo.*

L9: Sprowadź Mi wszystkie dusze pobożne i wierne, i zanurz je w morzu miłosierdzia Mojego; dusze te pocieszały Mnie w drodze krzyżowej, były tą kropłą pociechy wśród morza goryczy.

Chwila ciszy.

Śpiew: *O Krwi i Wodo.*

L10: Sprowadź Mi pogan i tych, którzy Mnie jeszcze nie znają. I o nich myślałem w swej gorzkiej męce, a przyszła ich gorliwość pocieszyła Serce Moje. Zanurz ich w morzu miłosierdzia Mojego.

Chwila ciszy.

Śpiew: *O Krwi i Wodo.*

L9: Sprowadź Mi dusze braci odłączonych i zanurz ich w morzu miłosierdzia Mojego. W gorzkiej męce rozdierali Mi Ciało i Serce, to jest Kościół Mój. Kiedy wracają do jedności z Kościołem, goją się rany Moje i tym sposobem ulżą Mi w męce.

Chwila ciszy.

Śpiew: *O Krwi i Wodo.*

L10: Sprowadź Mi dusze ciche i pokorne, i dusze małych dzieci, i zanurz je w miłosierdziu Moim. Dusze te najwięcej podobne są do Serca Mojego, one krzepiły Mnie w gorzkiej konania męce. Widziałem je jako ziemskich aniołów, którzy będą czuwać u Moich ołtarzy. Na nie zlewam całymi strumieniami łaski. Łaskę Moją jest zdolna przyjąć tylko dusza pokorna; dusze pokorne obdarzam swoim zaufaniem.

Chwila ciszy.

Śpiew: *O Krwi i Wodo.*

L9: Sprowadź Mi dusze, które szczególnie czczą i wysławiają miłosierdzie Moje, i zanurz je w miłosierdziu Moim. Te dusze najwięcej bolały nad Moją męką i najgłębiej wniknęły w ducha Mojego. One są żywym odbiciem Mojego litościwego Serca. Dusze te jaśnieć będą

szczególnością jasnością w życiu przyszłym. Żadna z nich nie dostanie się do ognia piekielnego. Każdej szczególnie bronić będę w godzinie jej śmierci.

Chwila ciszy.

Śpiew: *O Krwi i Wodo.*

L10: Sprowadź Mi dusze, które są w więzieniu czyścicowym i zanurz je w przepaści miłosierdzia Mojego; niech strumienie krwi Mojej ochłódzą ich upalenie. Wszystkie te dusze są bardzo przeze Mnie umiłowane, wypłacają się Mojej sprawiedliwości. W twojej mocy jest przynieść im ulgę. Bierz ze skarbcza Mojego Kościoła wszystkie odpusty i ofiaruj je za nie. O, gdybyś знаła ich mękę, ustawicznie byś ofiarowywała za nie jałmużnę ducha i splotała ich długi Mojej sprawiedliwości.

Chwila ciszy.

Śpiew: *O Krwi i Wodo.*

L9: Sprowadź Mi dusze oziębłe i zanurz je w przepaści miłosierdzia Mojego. Dusze te najboleśniej ranią Serce Moje. Największej odrazy doznała dusza Moja w Ogrójcu od dusz oziębłych. One były powodem, iż wypowiedziałem: Ojczy, oddal ode Mnie ten kielich, jeżeli jest taka wola Twoja. Dla nich ostateczną deską ratunku jest – uciec się do miłosierdzia Mojego.

Chwila ciszy.

Śpiew: *O Krwi i Wodo.*

Koronka do Miłosierdzia Bożego

P: Wszystkich ludzi, o dobry Jezu, przyprowadzamy do Ciebie, naszą modlitwą i miłością. Wszystkich zanurzamy w Twoim miłosiernym Sercu. Dla wszystkich wypraszamy u Twego Ojca pełnię darów odkupienia, ofiarowując Mu Twoje Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo. Modlimy się słowami, których nas nauczyłeś.

Ojczy nasz. Zdrowaś Maryjo. Wierzę w Boga.

Śpiew: Koronka do Miłosierdzia Bożego.

Zawierzenie świata miłosierdziu Bożemu

P: Włączając się w akt zwierzenia świata Miłosierdziu Bożemu, którego dokonał bł. Jan Paweł II w tym sanktuarium dziesięć lat temu, a który przez wszystkie te lata był powtarzany ustami biskupów i kapłanów, zakonników i zakonnice, rodziców i dzieci, przedstawicieli parafii i innych wspólnot, a

także indywidualnie przez liczne grono pielgrzymów. Dziękując Bogu za minione lata i zawierając Mu następne etapy historii świata, a także losy każdego z nas i naszych bliskich dokonajmy dziś, w ten święty dzień, po przeżyciu długich godzin czuwania, tego aktu miłości i zawierzenia. Uczynmy to najpierw swoimi słowami, w cichej modlitwie, a następnie słowami bł. Jana Pawła II.

Modlitwa w ciszy.

Wszyscy: *Akt zawierzenia Miłosierdziu Bożemu.*

Boże, Ojczy miłosierny,
który objawiłeś swoją miłość
w Twoim Synu Jezusie Chrystusie,
i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu,
Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka.

Pochyl się nad nami grzesznymi,
ulecz naszą słabość,
przewycięż wszelkie zło,
pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi
doświadczyć Twojego miłosierdzia,
aby w Tobie, trójjedyny Boże,
zawsze odnajdywali źródło nadziei.

Ojczy przedwieczny,
dla bolesnej męki
i zmartwychwstania Twojego Syna,
miej miłosierdzie dla nas
i całego świata!

Śpiew: *Jezu, ufam Tobie /3x.*

Modlitwa do Maryi, Matki Miłosierdzia

P: Maryi, Matce Miłosierdzia, zawierzamy owoce naszego czuwania, a także wszystkich pielgrzymów, którzy nawiedzili to sanktuarium lub nawiedzą je w dniu dzisiejszym. Niech za Jej przyczyną Bóg wysłucha ich modlitwy pełnej wiary i miłości.

Wszyscy: *Pod Twoją obronę, uciekamy się.*

Śpiew: *Weź w swą opiekę nasz Kościół święty, - Panno Najświętsza, Niepokalana! - Niechaj miłością każdy przejęty - Czci w nim Jezusa, - Naszego Pana, - Czci w nim Jezusa, - Naszego Pana.*

2. *Niech Serce Twoje Ojca Świętego - Od nieprzyjaciół zasadzki chroni,
- Niech się do Pana modli za niego, - Od złej przygody niechaj go broni.*

3. *I kraj nasz cały i lud Twój wierny - Tobie, Maryjo, dziś polecamy! -
Niechaj nas zbawi Bóg miłosierny, - Którego przez Twe Serce błagamy.*

4. *W jedną rodzinę połącz nas w niebie, - W wiecznej świątyni Syna
Twojego, - Byśmy, Maryjo, chwalili Ciebie, - U tronu Boga, Pana naszego!*

ŚPIEW UWIELBIENIA NA ZAKOŃCZENIE CZUWANIA

P: Zakończmy nasze czuwanie śpiewem uwielbienia. Niech płynie on z głębi naszego serca jako uwielbienie Bożego Miłosierdzia, jako chwała Bogu w Trójcy Świętej Jedynemu, jako wdzięczność za wszystkie otrzymane dary.

Śpiew: *Ciebie, Boga, wystawiamy.*

1. *Ciebie Boga wystawiamy,
Tobie Panu wieczna chwała,
Ciebie Ojca, niebios bramy,
Ciebie wielbi ziemia cała.*

2. *Tobie wszyscy Aniołowie,
Tobie Moce i Niebiosy,
Cheruby, Serafinowie,
ślą wieczystej pieśni głosy.*

3. *Święty, Święty, nad Świętymi,
Bóg Zastępów, Król łaskawy,
Pełne niebo z kręgiem ziemi,
Majestatu Twojej sławy.*

4. *Apostołów Tobie rzesza,
chór Proroków pelen chwały,
Tobie hołdy nieść pośpiesza
Męczenników orszak biały.*

5. *Ciebie poprzez okrąg ziemi,
z głębi serca ile zdola,
Głosy ludów zgodzonymi,
wielbi święta pieśń Kościoła.*

6. *Niezmierzonej Ojca chwały,
Syna Słowo wiekuiste,
Z Duchem wszechświat wielbi cały,*

Królem chwały Tyś, o Chryste.

*7. Tyś Rodzica Syn z wiek wieka,
by świat zbawić swoim zgonem,
Przyoblókłszy się w człowieka,
nie wzgardziłeś Panny łonem.*

*8. Tyś pokruszył śmierci wrota;
starł jej oścień w męki dobie
I rajskiego kraj żywota,
otworzyłeś wiernym sobie.*

*9. Po prawicy siedzisz Boga,
w chwale Ojca, Syn Jedyne,
Lecz gdy zagrzmi trąba sroga,
przyjdiesz sądzić ludzkie czyny.*

*10. Prosim, słudzy łask niegodni,
wspomóż, obmyj grzech co plami,
Gdyś odkupił nas od zbrodni
Drogiej swojej Krwi strugamI.*

*11. Ze Świętymi w blaskach mocy,
wiecznej chwały zlej nam zdroje:
Zbaw o Panie, lud sierocy,
Błogosław dziedzictwo swoje.*

*12. Rządź je, broń po wszystkie lata,
prowadź w niebios błogie bramy,
My w dzień każdy, Władco co świata,
Imię Twoje wysławiamy.*

*13. Po wiek wieków nie ustanie,
Pieśni, co sławi Twoje czyny,
O w dniu onym racz nas Panie
od wszelakiej ustrzec winy.*

*14. Zjaw swą litość w życiu całym
tym, co żebrzą Twej opieki:
w Tobie Panie zaufałem,
Nie zawstydzę się na wieki.*

Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.

Śpiew: *Niech będzie chwała i cześć i uwielbienie,*

*chwała i cześć Jezusowi,
Chwała, niech będzie chwala,
Tak, Jemu chwala i cześć.*